

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Jeremias

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER JEREMIAE,

Græc. ΙΕΡΕΜΙΑΣ, Hebr.

ירמיה

CAPUT I. א

Jeremias sub
Iosia iuue-
nis vocatus,
& donis in-
structus in-
signibus.

א דברי ירמיהו בן חלקיהו מן חכתיים אשר
2 בענתות בארץ בנימן: אשר היה דבר יהוה
אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה
3 שנה למלכותו: ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
עד תום עשרת עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי:

אזורה

4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: במהם אצריך בנטן ובעתיד
ובמהם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך:
6 ואמר אלה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי ינער
7 אנכי: ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל
8 אשר אשלחה תלך ואת כל אשר אצוה תדבר: אל
9 תירא מפניהם כי אתה אני להצלה נאם יהוה וישלח
יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי
דברי בפיה: ראה הפסדתיך היום הזה על הגויפ ועל
הממלכות למתוש ולמתוץ ולהאבד ולהרוס לבנות
11 וינמוע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר מדה
12 אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר
יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי
לעשות:

4. Postquam formam tui in utero
novi te: et ut loquar genti de me: te
in prophetis tuis.
9. Et misit Dominus sp. et locutus
est mihi in spiritu et dixit Dominus
me: ecce dedi te in gentes
et in regna: ut audiveris et ad
dici possideris: et ad destruendum
et ad plantandum.

13 ויהי דבר יהוה: אלי שנית לאמר מדה אתה ראה
ואמר סיר נפוח אני ראה ופגיו מפני צפונה:
14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל
15 וישבי הארץ: כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות
צפונה נאם יהוה וכאו ונתנו איש כסאו פתח ויערי
ירושלם

יהפסרת ואלה שמות וגם הפסרת ראשי הממות: ו. 1
יתיר ו. 5.

duplique
visione con-
firmatus.

ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה :
 ודברתי משפט איתם על כל דעתם אשר עזבוני 16
 ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם : ואתה 17
 תאזור מתניד וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי
 אצוה אל תחת מפניהם פן אחתק לפניהם : ואני הנה 18
 נמתיק היס לעיר סבצר ולעמוא ברזל ולחמות גזשת
 על כל הארץ למלכי יהודה לשליה לכהניה ולעם
 הארץ ונלחמו אליה ולא יוכלו לה כי אתה אני נאם 19
 יהוה להצילך

*Ecce ego dedi te hodie in civi-
 tatemmunitionis (munitionem)
 et in columnam ferream et
 in murus aeris (aeris) super om-
 nem terram: regibus Iehudah et
 principibus eius et sacerdotibus
 eius populo terrae.
 Et stellabunt contra te et non
 succumbent tibi: quia tecum
 ego (sum), ait Dg, ad liberandū te.*

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : הלוך וקראת באוני א
 ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
 אהבה כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא
 זרועה : קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל- 3
 אכליו יאטמו דעה תבא אליהם נאם יהוה :
 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות 4
 בית ישראל : כה אמר יהוה מהמצאו אבותיכם בל ה
 עול כי דחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויחבלו : ולא 6
 אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד
 אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
 בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם :
 ואביא אתכם אל ארץ הפרמל לאכל פריה וטובה 7
 ותכאו ותשמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה :
 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא דעתי 8
 ודורשים פשעו בי והנביאים נבאו כפעל ואחרי לא
 יועלו הלכו : לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני 9
 בניכם אריב : כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
 והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת : החימר גיל 10
 אלהים והפסא לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא
 כבבבב Bbbbb יועיל

† de-
 sponfa-
 tionum

(terra completa)

CAP. I. II.
 Ingratitudo
 & apostasia
 Israëlis re-
 darguitur &
 exaggeratur.

v. 4. יעד כאן הפטרת ואלה שמות ומטות v. 3.
 הפטרת מסעי

12 יועיל : שמו שמים על זאת ושערו חרמו מאד נאם
 13 יהוה : כי שמים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים
 חיים להציל להם בארות בארת נשפלים אשר לא
 14 יכלו המים : העבד ישראל אם יליד בית הוא מרוע
 15 טו היה לבן : עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו
 16 לשמה עריו נצתה מבלי ישב : גם בני נף ותחפנס
 17 ירעה קדקד : הלוא זאת תעשה לה עובד את יהוה
 18 אלהיה בעת שולכה בדרך : ועתה מה לך לדרך
 מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשר לשתות
 מי נהר : תלסדה רעתה ומשבותיה תוכחה ודעי וראי
 כי רע ומה עובד את יהוה אלהיה ולא פתחת אליך
 כ נאם אדני יהוה צבאות : כי מעולם שברתי עלך
 נתקתי מוסרותיה ותאמרי לא אעבוד כי על כל גבעה
 1 גבהה ותחת כל עץ רענן את צערה ונה : ואנכי
 נטעתיה שורק כלה זרע אמר ואיך נהפכת לי סורי
 2 הגפן נכריה : כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית
 3 נכתם עונה לפני נאם אדני יהוה : איך תאמרי לא
 נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בניא
 4 דעי מה עשית בכזה קלה משרכת דרכיה : פרה ולמד
 מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל
 כה מבקשה לא ייעפו בחדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיהר
 5 וגורנה מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים
 6 ואחריהם אלה : כבשת נגב כי ימצא כן הכישו בית
 ישראל הפרה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם :
 7 אמרים לעין אבי אתה ולאבן את ילדתי כי פנו אלי
 ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו :
 8 ואיה אלהיה אשר עשית לך יקומו אם יושיעה
 בעת רעתך כי מספר עריה היו אלהיה
 יהודה

12 Observe scilicet coeli supra hoc, & hanc
 13 Nam duo mala fecit populo meo: ne
 veniam, ad excedenda Urbis, et per-
 non contribuent aquas.

19 *Excepi pios de malitia tua, & argui
 timor
 meci, & non parcerem
 gressibus.*

hic poez
 ius illi infi-
 tre, quibus
 tamen non
 est emenda-
 tus.

† dromas, cf.
 † corrigians.
 † appetitus e.

f vitem
 nobi-
 lem,
 † Prov.
 25: 20.
 † Mal.
 3: 2.
 † macu-
 las reti-
 nebit
 † affue-
 tus.

ותחפנסם ק' v. 16. נצתה ק' v. 15. פתח בטף v. 14.
 נפשה ק' v. 24. אעבור ק' v. 20. קמץ בזק v. 19.
 ילדתנו ק' v. 27. יוגורנה ק' v. 25.

יהודה :

למה תריבו אלי כלכם פשעתם כי נאם יהוה : לשוא ^{prostra} ע
 חפיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבתכם
 נביאיכם כאריה משחית : חרור אתם ראו דבר יהוה ^{constant} 3 1
 המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו
 עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך : התשבחה בתולה עדיה 3 2
 כלה קשריה ועמי שבוני ימים אין מספר : מיה תיטבי 3 3
 דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות לפדתי את-
 דרכך : גם בכנפיה נמצאו דם נפשות אביונים נקיים 3 4
 לא במהתרת מצאתים כי על-כל-אלה : ותאמרי כי לה ^{Ex. 22}
 נקיתי אך שם אפן ממני הנני נשפט אותך על-אמרך ^{supra} 3 5
 לא חטאתי : מה תחולי מאד לשנור את דרכך גם 3 6
 ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור : גם מאת זה תצאי 3 7
 וידרך על-ראשך כי מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי
 להם : לאמר הן ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו א
 והיתה לאיש אחר הישוב אליה עד הלוא חנוף מתנף
 הארץ היא ואת-גית רעים רבים ושוכ אלי נאם יהוה :
 שאי עינך על שפים וראי אפה לא שגלת על-דרכים 2
 ישבת להם כערכי במדבר ותחניפי ארץ בנותיה
 וברעתה : וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה 3
 זונה היה לך מאנת הכלם : הלוא מעתה קראתי לי 4
 אבי אלוף נערי אתה : הינטור לעולם אם-ישמר ה
 לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל :
 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית 6
 אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על-כל-הר
 גבה ואל-תחת כל-עין רענן ותוני-שם : ואמר אחרי 7
 עשתה את-כל-אלה אלי תשוב ולא-שברה ותראה
 בגויה אחותה יהודה : וארא כי על-כל-אדות אשר 8
 נאפה Bbbbb 2 ב ב ב ב ב

† Jof. 24.7. † Hof. 72.1. † care- nar. Jel. 3:20.

CAP. 1. III. Ad penitentiam seu octur adultera Israel & Iuda, firpe & ferio,

T. your supply, t. 7 perfida, v. 10.

שכבת ק v. 2. למדת ק v. 33. ב טעמים v. 31. ותרא ק v. 7. יתיר י v. 5. יתיר ל v. 4.

נאפה משבה ישראל שלחתי ואתן את ספר
 ברייתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך
 9 ותזן גם היא : והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
 ותנאף את האבן ואת העץ : וגם ככל זאת לא שבה
 אלי בגדה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
 11 נאם יהוה : ויאמר יהוה אלי צדקה
 12 נפשה משבה ישראל מפגרה יהודה : הלך וקראת
 את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה
 ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד אני
 נאם יהוה לא אטור לעולם : אך דעי עונך כי ביהוה
 13 אלהיך פשעת ותפוזי את דרכיך לזרים תחת כל עין
 14 רענן וקולך לא שמעתם נאם יהוה : שובו בני
 שוכים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
 אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם
 15 ונתתי לכם רעים כלפי ורעו אתכם דעה
 16 והשכיל : והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים החמה
 נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה
 17 על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד בעת
 ההיא יקראו לירושלם כפא יהוה ונקוו אליה כל
 הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
 18 שררות לבם הרע : בימים
 החמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו
 מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם :
 19 ואנכי אמרתי איה אשיתך בפגלים ואתו לך ארץ
 חמדה נחלת צבי צבאורת גוים ואמר אבי תקראו לי
 כ ומאחרי לא תשובו : אכן בגדה אשר כרעה בן
 21 בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה : קול על שפיים
 נשקע בכי תחונני בני ישראל כי העו את דרכם
 שכחו

Verborum

fr. y.

verborum refractaria Israel dicitur: non factam eadem facit magis in verborum mihi cor ego (ram) dicitur: non servabo terram in saeculum.

13 Verax habet in seculo iniquitatem suam, quia in Domina dicitur deum praeveritalem.

veram & fictam,

cuius spes & fructus puniuntur.

תשובי ק' ib. תקראי ק' v. 19. קמץ במרחא: v. 20. קמץ בזק. v. 21.

שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְכִים 2
 אֲרֹפֶה מְשׁוֹבְתֵיכֶם הֲנֵנוּ אֲתָנוּ לָךְ כִּי אֲתָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ : אֲכֹן לִשְׁקֹר מִגְבְּעוֹת הַמֶּזֶן הָרִים אֲכֹן 3
 בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִשְׁוִיעַת יִשְׂרָאֵל : וְהִצַּלְתָּ 4
 אֶבְלָה אֶת־יָדַי מִנְעֻרֵינוּ מִנְעֻרֵינוּ אֶת־צִאֲנָם
 וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם : נִשְׁכַּבְהָ כֹה
 בְּכִשְׁתָּנוּ וְתִכְסְּנוּ כָל־תְּנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ
 אֲנַחְנוּ וְאֶבְרִיתֵנוּ מִנְעֻרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ
 בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : אִם־תֵּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנָאִם־יְהוָה 5
 אֵלַי תֵּשׁוּב וְאִם־תִּסְרֹר שְׁקִירֶיךָ מִפְּנֵי וְלֹא תִנּוּד :
 וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפַּט וּבַעֲדָקָה וְהִתְפַּרְכוּ 6
 בּוֹ גוֹיִם וְבוֹ יִתְהַלְלוּ :
 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם וְלֵאמֹר 3
 לָכֶם גֵּר וְאֶל־תּוֹרַעוּ אֶל־קִצִּים : הַפְּלוּ לַיהוָה וְהִסְרוּ 4
 עֲרֻזוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם פִּן־
 תִּצֵּא כְאִשׁ חֲמָתִי וּמַעֲרָה וְאִין מִכַּפֵּה מִפְּנֵי רַע
 מַעֲלָלֵיכֶם : הִגִּידוּ בַיהוָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְּׁמִיעוּ וְאִמְרוּ ה'
 וְתִקְעוּ שׁוֹפָר בְּאַרְצָן קְרָאוּ מְלֹאוּ וְאִמְרוּ הַאֲסִפוּ וּנְבֹאֵה
 אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר : שְׂאוּ־נֶס צִיּוֹנָה הִעִיזוּ אֶל־תַּעֲמְדוּ כִּי 6
 רָעָה אֲנִכִּי מְבִיא מִצָּפוֹן וְשֹׁכֵר גְּדוֹר : עֲלֵה אֲרִיֶּה 7
 מִסַּבְּכוֹ וּמִשְׁחִית גוֹיִם נֶסַע יֵצֵא מִמִּקְמוֹ לְשׁוֹם אֲרָצְךָ
 לְשִׁמָּה עֲרִיף תִּצְיָנָה מֵאִין יֹשֵׁב : עַל־זֹאת חֲגְרוּ שָׁקִים 8
 סַפְדוּ וְהִלְלִילוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ : וְהָיָה 9
 בַּיּוֹם הַהוּא נָאִם־יְהוָה יִבְרַךְ לֵב־הַמֶּלֶךְ וְלֵב־הַשָּׂרִים
 וְנִשְׁמוּ חֲכֵהֲנִים וְהִנְבִּיאִים יִתְלַחֲדוּ : וְאִמַר אֲהֵה אֲדַנִּי י'
 יְהוָה אֲכֹן הִשָּׂא הַשָּׂאתָ לְעַם הַזֶּה וּלְיְרוּשָׁלַם לֵאמֹר
 שְׁלוֹם יְהִיָה לָכֶם וְנִגְעָה חֲרָם־עַד־הַנֶּפֶשׁ : בַּעַת הַהִיא 11
 יֵאמַר לְעַם־הַזֶּה וּלְיְרוּשָׁלַם רֹחַ צַח שְׁפִים בְּמַדְבַּר דְּרָף
 בְּכַבְכָּב 3 Bbbbbb

non in Domino dico no pro (6)
Sicut Israel.

Si revertis Sicut Israel, dicit
Ej, ad me revertite.
abominatio

novallata vobis no - Hos.
vate M ut servatis ante: 12.
Hos.
Hos. caucidi dile vobis Domino
et auferite praecipua cordis
vestri, uti dicitur in habitab-
tibus vestris, ne forte egre
diantur in vobis
et serventur et non sit in
lingua a facibus malitiae
ad honorem vestrum.

fz. Sam.
18: 9.

CAP. 7. IV.
Ob neglecta
refipifcent-
tiam

poenae de-
nunciantur,

נפח
דד
plangere

תקעו ק' v. 5. כצל v. 22.

12 בַּת-עַמִּי לֹא לִזְרוֹת וְלֹא לְהִכָּר: רוּחַ מַלְאֲכָה
 13 יָבוֹא לִי עֲתִידָה נִסְאֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם: הִנְחִי
 כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וּכְסוּפָה מִרְכַּבֹּתָיו קָלוּ מְנַשְּׂרִים סוּסָיו
 14 אוֹי לֹנֹו כִּי שִׁדְדֵנוּ: כִּכְסֵי מַרְעָה לִבָּהּ יְרוּשָׁלַם לְמַעַן
 טו תִּשְׁשַׁעַן עַד-מְתֵי תַלְיִן בְּקִרְבָּךְ מַחֲשָׁבוֹת אוֹנָךְ: כִּי קוֹל
 16 מִגִּיד מִדָּן וּמִשְׁמִיעַ אֶזְנוֹן מֵהַר אֶפְרַיִם: הוֹכִירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה
 חֲשַׁמְיֵעוּ עַל-יְרוּשָׁלַם נִצָּרִים בְּאִים מֵאַרְץ חַמְרָחֵק וַיִּתְּנוּ
 17 עַל-עַרְבֵי יְהוּדָה קוֹלָם: כִּשְׁמַרְי שְׂדֵי הַיַּיִן עָלֶיהָ מִסְכִּיב כִּי-
 18 אֲתִי מֵרְתָהּ נֹאם יְהוָה: דִּרְכָךְ וּמַעַלְלֶיךָ עָשׂוֹ אֶלֶף לָךְ
 19 זֹאת רָעַתְךָ כִּי מָר כִּי נִגַע עַל לִבְךָ: מַעֲיֹאוֹחוּלָה קִירוֹת לִבִּי לֹא אֲחַרְשׁ כִּי קוֹל
 כ שׁוֹפֵר שִׁמְעֵתִי נִפְשֵׁי תְרוּעַת מַלְחָמָה: שָׁבֵר עַל-שִׁבְרֵי
 נִקְרָא כִּי-שִׁדְדָה כָּל-הָאָרֶץ פְּתֹאֹם שִׁדְדוּ אֱהִלֵי רִגְעַ
 21 יְדִיעֵתִי: עַד-מְתֵי אֲרָאֶה-נָס אֲשַׁמְעָה קוֹל שׁוֹפֵר:
 22 כִּי אוֹיֵל עַמִּי אוֹתִי לֹא יֵדְעוּ בָנִים סִכְלִים הִמָּה
 וְלֹא נְבוֹנִים הִמָּה חֲכָמִים הִמָּה לְהִרְעֵ וְלִהְיֵיב לֹא
 יֵדְעוּ: רֵאִיתִי אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה תִהְיֶה וּבָהוּ וְאֵל-הַשָּׁמַיִם
 24 וְאִין אוֹרָם: רֵאִיתִי הַהָרִים וְהִנֵּה רַעֲשִׁים וְכָל-הַגְּבוּעוֹת
 כֹּה הִתְקַלְקְלוּ: רֵאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָרֶם וְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם
 26 נִדְּרוּ: רֵאִיתִי וְהִנֵּה הַכְּרָמִל הַמְדַבֵּר וְכָל-עֲרֵיו נִתְעַזּוּ
 מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ:
 27 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמַמָּה תִהְיֶה כָּל-הָאָרֶץ וְכֹלֶה לֹא
 אַעֲשֶׂה:
 28 עַל-זֹאת תֵּאבֵל הָאָרֶץ וְקִדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל
 עַל כִּי-דִבַּרְתִּי זַמְתִּי וְלֹא נִתְמַתִּי וְלֹא-אֲשׁוּב
 מִמִּנְעָה:
 29 מִקוֹל פִּרְשֵׁי וְרִמְחַ קִישֵׁת בְּרַחַת כָּל-הַעֵיר בְּאוֹ בַעֲבִים
 ל וּבְכַפָּיִם עָלָיו כָּל-הַעֵיר עֹזְבָה וְאִין יוֹשֵׁב בְּהוֹן אִישׁ וְאִתִּי
 שְׂדוּר

Lava a malitia cor fa-
um 7. iudalem, ut lib
va 7ij.

היל אהילה
Solentibus brigati,
dofia

Sapienter illi fuerit ac
facienda, sed bene de
cor non novant.

f in pe-
tras,
Job. 30:
6.

אוּחוּלָה ק' 19. קִמְץ בּוֹק' 18. פֶּתַח בְּסֹף 11. v.
וְאִתָּךְ 30. v. שִׁמְעֵתִי ק' ibid.

quas voces
parthetice ex-
aggerat &
lugct.

שְׂרֹד מִחַתְעֵשִׁי כִּי תִלְבְּשִׁי שְׁנֵי כִי תַעֲדִי עֲדֵי זֹהֵב כִּי
 תִקְרָעִי בַפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׂוֹא תִתִּיפִי כִּאֲסֻרָה עֹגְבִים
 גַּפְשֶׁךָ יִבְקָשׁוּ: כִּי קוֹל כְּחֹלָה שָׁמַעְתִּי צָרָה כַּמִּכְבִּירָה 1
 קוֹל בַּת צִיּוֹן תִּתְיַפֵּחַ תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ אֵוִינָא לִי כִי עִיפָה
 גַּפְשִׁי לְהִרְגִים: שׁוֹטְטוּ בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וּרְאוּ א
 נָא וְדַעוּ וּבְקָשׁוּ בְּרַחוּבוֹתֶיהָ אִם תִּמְצְאוּ אִישׁ אִם יֵישׁ
 עֹשֶׂה מִשְׁפֵּט מִבְּקֹשׁ אֲמִנָה וְאִסְלַח לָהּ: וְאִם חִי־יְהוּהוּ 2
 יֹאמְרוּ לָכֵן לְשֶׁקֶר יִשְׁבְּעוּ: יְהוּה עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאֲמִנָה 3
 חִכִּיתָה אֹתָם וְלֹא חָלוּ כְּלִיָּהִם מֵאֲנִי קָחַת מוֹסֵר חֲזָקוֹ
 פְּנִיָּה מִסְּלַע מֵאֲנִי לְשׁוֹב: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֵךְ דְּלִים הֵם 4
 נִזְאָלוּ כִי לֹא יָדְעוּ דְרַךְ יְהוּה מִשְׁפֵּט אֱלֹהֵיהֶם: אֲלֹכָה ה
 לִי אֶל הַגְּדֹלִים וְאֲדַבְּרָה אֹתָם כִּי הִמָּה יָדְעוּ דְרַךְ יְהוּה
 מִשְׁפֵּט אֱלֹהֵיהֶם אֵךְ הִמָּה יַחֲדוּ שִׁבְרוּ עוֹל נִתְקוּ
 מוֹסְרוֹת: עַל-כֵּן הִפֵּס אֲדִיָּה מִלַּעַר וְאֵב עֲרֻבוֹת יִשְׂרָאֵל 6
 נִמְרָ שֶׁקֶר עַל-עֲרֵיהֶם כִּלְחִיּוּצָא מִהֵנָּה יִטְרַף כִּי רַבּוֹ
 פִּשְׁעֵיהֶם עֲצֻמוֹ מִשְׁבוֹתֵיהֶם: אִי לֹאֲרַת אִסְלוּחַ-לָּךְ 7
 בְּנִיךָ עֹבְוֹנֵי וַיִּשְׁבְּעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וְאִשְׁבַּע אֹתָם וַיִּנְאָפוּ
 וּבֵית זֹנָה יִתְגַּדְּדוּ: סוֹסִים מוֹזְנִים מִשְׁבִּים הִיוּ אִישׁ אֶל- 8
 אֶשֶׁת רַעְהוּ יִצְחָלוּ: הַעַל-אֱלֹה לֹא אֶפְקֹד נָאִם יְהוּהוּ 9
 וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם גַּפְשִׁי:
 עָלוּ בְּשִׂרוֹתֶיהָ וּשְׁחַתּוּ וְכֹלָה אֶל-תַּעֲשׂוּ
 חִסְרוֹ נְטִישׁוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיהוּה הִמָּה: כִּי בְּגוֹד בְּגוֹדוֹ 11
 כִּי בֵית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נָאִם יְהוּה: כַּחֲשׂוּ בִיהוּה 12
 וַיֹּאמְרוּ לֹא הוּא וְלֹא תִבּוֹא עֲלֵינוּ רַעְהוּ וְהִרְכַּב וְרַעֲב
 לֹא נִרְאָה: וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדְּבָר אֵין בְּהֵם כֹּה 13
 יַעֲשֶׂה לָהֶם: לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוּה אֱלֹהֵי 14
 צְבָאוֹת יְעַן דְּבַרְכֶם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה הִנְנִי נֹתֵן דְּבָרִי
 בְּפִיךָ לְאֵשׁ וְהָעָם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלָתֶם: הִנְנִי מֵבִיא 15
 עֲלֵיכֶם

CAP. IV. V. Causae poenarum praecipuae cum poenis repetuntur.

Domine oculi tui non sunt ad iherusalem

†suffi-
zant

†suffi-
zant

†sagina-
ti

†verbū. I
Hof. 1:2.

מיוזנים ק' 8. v. אסלח ק' 7. v.

עליכם גוי מפרחק בירי ישראל נאם יהוה גוי איתן
 הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תשמע
 16 מה ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ואכל
 קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
 יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מכצריך אשר אתה
 18 בטח בהנה בחרב: וגם בימים ההמה נאם יהוה לא
 19 אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו תחת כה עשה
 יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר
 עובתם אותי ותעבדו אלהי גבר בארצכם כן תעבדו
 כ זרים בארץ לא לכם: הגידו זאת בבית
 21 יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו נא זאת עם
 סכר ואין לב עינים להם ולא יראו אונים להם ולא
 ישמעו: האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא
 תחילו אשר שמתי חול גבול ליס חק עולם ולא
 יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו:
 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ולוא אמרו
 כלבכם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה
 ומלקושת בעתו שבעת הקורת קציר ישמר לנו:
 כה עונותיכם הטו אלה וטאותיכם מנעו הטוב
 מכם: כי נמצאו בעמי רשעים ישור בשך יקושים
 27 הציבו משחית אנשים ילכו: ככלוב מלא
 עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו:
 28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום
 29 ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: העל אלה לא
 אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כורה לא תתנקם
 נפשי:

22 non quia me non timebit
 dicit deus et a facie eius
 non pascibit: qui posui arcem
 terram marii statu-
 tum seculi: non transibit
 illud. Et commovebuntur et
 non praevaldebunt et
 23 non praevaldebunt et
 24 tumultuabuntur et
 ego et non transibit
 illud
 25 Non dixerunt in corde
 suo: mediamus quibus do-
 minum deus nostris dardem
 pluriam et tempestivam
 26 et septimanam in tempo-
 re suo: qui septimanas
 27 stabit melli custodiam
 nobis.

28 splen-
 descunt
 29
 7 tho:ren
 dum, 13
 14

Iterata ad
 poenitentiam
 adhortatio.

שמרה ושעורה נהיתה בארץ: הנבאים נבאו
 בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן
 ומה

יורה ק v. 24

וּמַה-תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרֵיתָהּ : הֲעִזּוּ בְּנֵי בְנֵימָן מִקִּרְבֵּי אֶרֶץ יְרוּשָׁלַם וּבְתַקְוַע תִּקְוֵי שׁוֹפָר וְעַל-בֵּית הַכֹּהֵן שְׂאוּ מִשְׁאֵת כִּי רָעָה נִשְׁקַפְרָה מִצִּפּוֹן וְשֹׁבֵר גְּדוֹל : הַנְּזִיחַ 2
וְהַמְעַנְנָה דְּמִיתִי בַת-צִיּוֹן : אֵלֶיהָ יָבֹאוּ רָעִים וְעֲדֵרֵיהֶם 3
תִּקְוֵי עֲלֶיהָ אֲהֲלִים סָבִיב רָעוּ אִישׁ אֶת-יָרֵדוֹ : קִדְּשׁוּ 4
עֲלֶיהָ מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶהּ בַּצְּהָרִים אֹזִי לָנוּ כִּי-פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטֹו צְלָלֵי עָרָב : קוּמוּ וְנַעֲלֶה בְּלֵילָה וְנִשְׁחִיתָהּ ה
אַרְמֹנֹתֶיהָ : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 6
כָּרְתוּ עֲצֵה וְשִׁפְכוּ עַל-יְרוּשָׁלַם סֶלֶלָה הִיא הָעִיר הַפְּקָר כְּלָה עֹשֶׂק בְּקִרְבָּה : כְּחֻקֵּי בְּזוּד מִימֶיהָ כֵּן הִקְרָה 7
רָעָתָהּ חֲמַס וְשֹׁד יִשְׁמַע בָּהּ עַל-פְּנֵי תָמִיד חֲלִי וּמַכָּה : הַסֹּדֵרִי יְרוּשָׁלַם פֶּן-תִּקְעֵנִי נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ פֶּן-אֲשִׁימְךָ שְׂמֵמָה 8
אֶרֶץ לֹוא נוֹשְׁבָה יֵשֵׁב

9 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלָל יַעֲלִלוּ כַּגִּפֶן שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל-סַלְסוֹלוֹת : עַל-מִי אֲדַבְּרָה וְאֶעֱדָה וְיִשְׁמְעוּ הִנֵּה עָרְלָה אֲזַנֶּם וְלֹא יוֹכְלוּ לְחַקֵּשׁיב הִנֵּה דַבְּרֵי-יְהוָה הִנֵּה לָהֶם לְחַרְפָּה לֹא יִחַפְּצוּ-בּוֹ : וְאֵת חֲמַט יְהוָה מִלֵּאתִי נִלְאֵיתִי 11
הַכִּיל שִׁפְף עַל-עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹר בַּחוּרִים יִחַדּוּ כִּי-גַם אִישׁ עִם-אִשָּׁה יִלְכְּדוּ זְמַן עִם-מֵלֵא יָמִים : וְנִסְבּוּ בְּתֵיהֶם לְאַחֲרִים שְׂדוֹת וְנָשִׁים יִחַדּוּ כִּי-אִמָּה 12
אֶת-יָדַי עַל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נֹאס־יְהוָה : כִּי מִקִּטְנִם וְעַד-גְּדוֹלָם כָּלוּ בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנְבִיא וְעַד-כֹּהֵן כָּלוּ עֲשָׂה שֹׁקֵר : וַיִּרְפְּאוּ אֶת-שֹׁבֵר עֲמִי עַל-נִקְלָה לֵאמֹר 14
שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם : הוֹבִישׁוּ כִּי-תוֹעֵבָה עֲשׂוּ גַם-טוֹ בּוֹשׁ לֹא-יִבּוֹשׁוּ גַם-הַכֹּלִים לֹא יָדְעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בְּנִפְלִים בְּעַת-פְּקוּדֵיהֶם יִשְׁלֹו אָמַר יְהוָה : כֹּה 16
אָמַר יְהוָה עֲמָדוֹ עַל-דְּרָכִים וּרְאוּ וּשְׂאֲלוּ לְנִתְבוֹת עוֹלָם

CAP. 6. VI.
 Hostis adven-
 tus per hypo-
 typosin cum
 tristi cuentu
 delirabitur.

repetitis cri-
 ti mali causis,
 & intermixta
 adhortatione
 poenitent.

† signū
 clarum.
 † for-
 mois.

† fons

† in cor-
 bes.

*S. Grad. scripta Jerusalem, ne for-
 te reddat opina mea a de: ne for-
 te ponam te desolationem terram
 inquam non habitadam.*

*(6) sic dicit Ds. Male super vias
 abierunt, et iniquitate in-
 scindit*

קמץ בזק v. 10. ביר ק v. 7. הה רפה v. 6.
 בת עמי v. 14. Plant. utr. Bomb. 4. ben. luf. Opit.

עולם | אר-זה דרך הטוב ולכו-בה ומצאו מרגוע
 17 לנפשכם ויאמרו לא נלה : והקמת עליכם צפים
 18 הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשוב : לבן שמעו
 19 הננים ודעי ערה את אשר-בם : שמעי הארץ הנרה
 אנכי מבניא רעה אל-העם הזה פרי מחשבתם כי על-
 כ דברי לא הקשיבו ותורת וימאסו-בה : למרה זה לי
 לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק
 1 : עלותיכם לא לרצון ובחיתכם לא ערכו לי : לבן כה
 אמר יהוה הנני נתן אל-העם הזה מכשלים וקשלו
 כם אבות ובנים יחדו שכן ודעו ויאברו : (יבדד)
 22 כה אמר יהוה הנח עם כה מארץ צפון
 23 וגוי גדול יעור מירפתי-ארץ : קשרת וכידון יחזיקו
 אכזרי הוא ולא ירחמו קולם פים יהמה ועל-סוסים
 24 ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליה בת-ציון : שמענו
 כה את שמעו רפו ידינו צרה החזקתנו חיל פיולדה : אל-
 תצאי השדה ובדרך אל-תלכי כי חרב לאיב מגור
 26 מסקיב בת-עמי הגרי-שק והתפללי באפרן אבל יחיד
 עש-לה מספד ממורים כי פתאם יבא השדה עלינו :
 27 בחון נתתיה בעמי מבצר ותלע ובחנת את-דרךם :
 28 כלם סרי סורים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם
 29 משחיתם המה : נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צנה
 ל צרוף ודעים לא נתקו : כסף נמאס קראו להם כי-מאס
 א יהוה בהם : הדבר אשר-היה אל-ירמיהו
 2 מאת יהוה לאמר : עמד בשער בית יהוה וקראת שם
 את-הדבר הזה ואמרת שמעו דבר-יהוה כל-יהודה
 3 הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה : כה-אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 4 ואשמונה אתכם במקום הזה : אל-תבטחו לכם אל-
 דברי

f quie. locale, subijq. hie / via
 tem. bona, p. am. bulali in ca.
 et invenitio, requiem animal
 usque : et. d. p. orant. non
 am. bula. vi. m. j.

26 Filia populi mei accinge te
 Jacco, et volve te in cinere, tu
 etiam unice struisti, i plancty
 amaritudinis : quia repenti
 27 f specu- vericel vagabundis fu-
 lam. per nos.

29 f follis.
 sejunquuntur

bonas facite vias vestras et studeat
 vestra, et habitate faciam vobis in
 loco isto.
 ne fidaty vobis in - - -

CAP. I. VII.
 Taxentur va-
 na populi
 fiducia in
 templo & ce-
 remoniali
 cultu.

v. 26. v. 21. תלכו ק' . ibid. תצאו ק' . v. 25. ואברו כ' . v. 21.
 מאש תם ק' . v. 29. יהש' בקמין

*verby mandacii, dicado: Tem-
plum Domini, templum Domini,
templum Domini ipsi (Israel)*

דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה המה : כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ה
 ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין
 רעהו : גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי 6
 אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים
 לא תלכו לדע לכם : ושכנתי אתכם במקום 7
 הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד
 עולם : הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר 8
 לבלתי הועיל : הגנב רצה וגאף והשבע לשקר 9
 וקטר לבועל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם : ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה
 אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות
 את כל התועבות האלה : המערת פרצים היה 11
 הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם
 אנכי הנה ראיתי נאם יהוה : כי לכו נא אל- 12
 מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה
 וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל :
 ועתה יען עשיתכם את כל המעשים האלה נאם 13
 יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם
 ואקרא אתכם ולא עניתם : ועשיתי לבית אשר 14
 נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום
 אשר נתתי לכם ולאבותיכם באשר עשיתי לשלוי :
 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל- 15
 אחיכם את כל ידע אפרים :

*ac varia fe-
lera gravibus
ma,*

ואתה אל תתפלל בעד- 16
 העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל-
 תפגע בי כי אינני שמע אתך : האינה ראה מה 17
 המה עשים בערי יהודה ובתועבות ירושלים :

*interdicta va-
ti oratio pro
impententi-
bus, idolo-
latriis.*

גגגג ב 2 Ccccc

פתח באתנח 10.

18 הַבָּנִים מִלִּקְטִים עֲצִים וְהָאֲבוֹת מִבְּעֵרִים אֶת־הָאֵשׁ
וְהַנְּשִׁים לִשְׂוֹת בְּצֶק לַעֲשׂוֹת בָּנִים לְמַלְכַּת הַשָּׁמַיִם
וְהַסֵּף נֹסְכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי:
19 הָאֵתִי הֵם מִכְּעִסִּים נֹאס־יְהוָה הֲלוֹא אִתָּם לְמַעַן בָּשַׂת
כ פְּנֵיהֶם:
יְהוָה הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְּכַת אֶל־חֻמְקוֹם הַזֶּה עַל־
הָאָדָם וְעַל־הַכְּהֹנֵם וְעַל־עֵיץ הַשָּׂדֶה וְעַל־פְּרֵי הָאֲדָמָה
20 וּבַעֲרָה וְלֹא תִכְבֶּה: כה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
21 יִשְׂרָאֵל עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאָכְלוּ בָשָׂר: כִּי לֹא־
דִּבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הוֹצִיא־ אֹתָם
22 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־דְּבַרִּי עוֹלָה וּזְבַח: כִּי אִם־אֵת־הַדְּבַר
הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדְּרֹךְ
24 אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן יִיטֵב לָכֶם: וְלֹא שִׁמְעוּ וְלֹא־
הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּלְכּוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשָׂרָוֹת לִבָּם הֲרַע וַיְהִיו
כֹּה לְאַחֹר וְלֹא לְפָנִים: לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֵלֵיכֶם אֶת־כָּל־
26 עַבְדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשָּׂכָם וְשִׁלַּח: וְלֹא שִׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא־
27 הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפֹּם הֲרַעוּ מֵאֲבוֹתָם: וְדִבַּרְתִּי
אֵלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַי
28 וְקִרְאתִי אֵלֵיהֶם וְלֹא יַעֲזֹבָה: וְאִמַּדְתִּי אֵלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי
אֲשֶׁר לֹא־שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר
אֲבָרָה הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתָּה מִפִּיהֶם:
29 גַּזִּי נֹזֵר וְהִשְׁלִיכִי וְשָׂאִי עַל־שִׁפְיִם קִינָה כִּי מֵאִם יְהוָה
ל וַיִּטֵּשׁ אֶת־דָּוָר עֲבָרְתוֹ: כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הֲרַע בְּעֵינַי
נֹאס־יְהוָה שְׂמוֹ שְׂקוּצֵיהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי־עָלָיו
31 לְטָמְאוֹ: וּבָנוּ בְמִוֶּתֶת הַתִּפְרָת אֲשֶׁר בְּנִי־אֵל בְּיַד הַנְּחָם
לְשָׂרָף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֵי־הָאֵשׁ בָּאֵשׁ אֲשֶׁר־
לא

fplacntas, 44: 19.

inobedi- bus & perri- naci- bus.

הוציא ק' 22. v. הפטרת צו 21. v.

לא צויתי ולא עלתה על לבי :

לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר

עוד התפת וגו' בן הנסם כי אם גו' ההרנה ומכרו

repetita do-
cretoria sen-
tentia.

בתפת מאין מקום : והיתה נבלת העם הזה למאכל

*At, et cessare faciam de urbi bus de-
das et de palatij Regis, et vocem
gaudij, et vocem laetitiae, vocem
frensi, et vocem spijac; nam in
desolationum est terra.*

לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : והשבתי

et cetera

מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה

CAP. VII. VIII.

קול חתן וקול בלהכי להרבה תהיה הארץ : בעת

Crudelitas
hostium in
Reges, sacer-
dotes &c.

ההיא נאם יהוה ויוציאו את עצמות מלכי יהודה

ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות

הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם :

ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר

אזכורם ואשר עברום ואשר הלכו אחריהם ואשר

דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו

לדמן על פני האדמה יהיו : ונבחר מות מחיים לכל

השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל-

המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה

צבאות : ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא

יקומו אם ישוב ולא ישוב : מדוע שובבה העם הזה

ירושלם משבה נצחת ההזיקו בתרמית מאנו לשוב :

הקשבתי ואשמע לואיכן ינברו אין איש נחם על-

ob impoen-
tentiam pec-
peruum,

רעתו ולאמר מה עשיתי כלה שב במרצוחם כסוס

שומם במלחמה : גם חסירה בשמים ידעה מועדיה

ותור וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו

את משפט יהוה : איבה תאמרו חכמים אנחנו ותורת

יהוה אתנו אכן הנה לישקר עשה עט שקר ספרים :

הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו

& contemtu
verbi &c.

וחכמתם להם : לכן אתן את נשיהם לאחרים

שדותיהם ליוזשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע

בצע Ccccc 3 גגגגג

פתח באתנה .v.5. כמץ בטרחא .ibid. יוציאו ק .v.1.
יוסיס ק .v.7. במרוצתם ק .ibid. מ בקמץ .v.6.

*6. allendi et audiri, non refum le-
quid, non vi potestius supra malo
sua, dicendo: Quid tibi? Omnis ipf
conversus e in conspium suum. tan-
quam equus exultans in praeco.
Tophiani cecognia in caelo cognovit
tempora. statuta sua, et sustulit
et gong et hirundo cathodica unta
semper dumentis sui; et popu-
lus meus non noverunt
iudicium Domini!*

91 grus,
fluerun-
do, Jer.
38: 14.

*cccc in verbo Domini reproba-
re, et sapientia quid e)*

11 בצע מנביא וער להן כלה עשה שקר: וירפו את שבר
 ברת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום:
 12 הדישו כי תועברה עשו גם בוש לא יבושו והכלם
 לא ידעו לכן יפלו בנפלים בערת פקדתם יכשלו אר
 13 יהרה: אסף אסיפס נאם יהוה אין
 ענבים בנפן ואין תאנים בתאננה והעלה נכל ואתן
 14 להם יעברום: על מה אנחנו ישבים האספו ונכוא
 אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו
 15 וישקנו מיראש כי חטאנו ליהוה: קנה לשלום
 ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מכן נשמע
 16 נחרת סוסיו מקול מצחלות אפיריו רעשה כל הארץ
 17 ונבואו ויאבלו ארץ ומלוואה עיר וישבי בה: כי הנני
 משלח בכס נחשים צפענים אשר אין להם לחש
 18 ונשכו אתכם נאם יהוה: מבליגיתי
 19 עלי יגון עלי לבי דני: הנה קול שוערת ברת
 עמי מארץ מרחקים היהרה אין בציון אם מלכה אין
 ככה מדוע הכעסוני בפסליהם בתבלי נבר: עבר
 20 קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו: על שבר בתעמי
 21 השברתי קדרתי שמה החוקתני: והצרי אין בגלעד
 אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה אדמת ברת
 22 עמי: מיימן ראשי מים ועיני
 מקור דמעה ואבמה יומם ולילה את חללי בתעמי:
 א מיימנו במדבר מלון ארחים ואעובה את עמי ואלכה
 23 מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: וידרכו את
 לשונם קשתם שקר ולא לאמונה וברו בארץ
 כי מדעה אל דעה יצאו ואתי לא ידעו נאם
 24 יהרה: איש מדעהו
 25 השמוהו ועל כל אה אל חבמו: כי כל אח
 עמו

Poenarum diuturnitas.

H non plangit Propheta miseriam populi,

CAP. VIII. Et causas diuturnae refectionis refert,

Socius etiam 27.

qui in eos irruunt

terros, 14: 19. + ron-chus + thinni-tuum, 13: 27.

num balsamum non est ibi? sed cui non concedit de castris Iordanis filiae populi meo. quis dal capul meo, aqum, & beate puz, vexam latib, qum, et fobo dli ac uocli seruicio filiae populi meo.

con-ventus

Sup. Sonten p. l. lichte. 27.

v. 12. הפטרת ט באב v. 13. עד כאן הפטרת צו v. 14. הפתח באתנה v. 21. ב טעמים v. 18. ה במקום א h. v. H. sp. Angl. cum que iis Vulg. Pagn. Luth. Trem. Psk. sed male. v. Sc. hmid. in Com. ad h. l. incipunt Cap. 9.

Hebr. v. 1. d. v. 1. v. 1.
 4) Hi unusquisque a socio suo cavet, et vult omni fratri se fidelis: quia omni fratri supplantando supplantabit, et omni sodalij fraudulentus incedet.
 5) Unusquisque in socio suo ludet, et veritatem non loquetur: docuerunt linguam suam loqui mendaciam, prae se agendo laboraverunt.

עֲקוּב יַעֲקֹב וְכָל רֵעַ רֵעִי יִהְיֶה וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִתְלֹוּ וְאִמְתּוֹ לֹא יִדְבְּרוּ אִמְתּוֹ לְשׁוֹנֵם דְּבַר שִׁקְרָה הָעוֹזֵה
 נָלְאוּ: שִׁבְתֶּךָ בְּתוֹךְ מְרִמָּה בְּמְרִמָּה מֵאֲנִי דַעַת-אוֹתִי הַ
 נֹאס־יְהוָה: לֵכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הַנְּנִי צוֹרֵפִים וּבַחֲנֻתִים כִּי-אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת-עַמִּי:
 חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנֵם מְרִמָּה דְבַר בְּפִי שְׁלוֹם אֶת-דַּעַתוֹ
 יִדְבֵר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אֲרָבוֹ: הֲעַל-אֱלֹהִים לֹא-אֶפְקְדִים
 נֹאס־יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כִּזְּוָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי:
 עַל-הַהָרִים אֶשְׂאֵה בְכִי וְנָחִי וְעַל-
 נְאוֹת מִדְבָר קִינָה כִּינָה צִתּוֹ מִבְּלִי-אִישׁ עוֹבֵר וְלֹא שֹׁמֵעַ
 קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד-בְּתֹלְדָה נִדְרוֹ הִלְכוּ:
 וְנִתְמַי אֶת-יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מַעוֹן מַגִּים וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה
 אֶתֵּן שִׁמְמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב:
 חֲחֻכִם וּבָנִי אֶת-זֹאת וְאֲשֶׁר דְּבַר פִּי-יְהוָה אֲלֹוּ וַיְגִדָה עַל-
 מַה אֲבַדָה הָאָרֶץ נִצְתָה כַּמִּדְבָר מִבְּלִי עֹבֵר:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל-עֹבְדֵי אֶת-
 תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא-הִלְכוּ
 בָּהּ: וַיִּלְכוּ אַחֲרַי שְׂרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרַי הִבְעֵלִים
 אֲשֶׁר לַמִּדּוֹם אֲבוֹתָם:
 לֵכֵן
 כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מֵאֲכִילִם
 אֶת-הָעֵם הַזֶּה לְעֵנָה וְהַשְׁקִיתִים מִיַּד-אֵשׁ: וְהַפִּיצוֹתִים
 בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם
 אֶת-הַחֶרֶב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם:
 כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנְנִי וְקִרְאוּ לְמִקְוֵי-נְגוֹרָה וְתִבּוֹאֵינָה
 וְאֶל-הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וְתִבּוֹאֵנָה: וְתִמְהַרְגֶנָה וְתִשְׁנֶנָה
 עָלֵינוּ נָחִי וְתִרְדְּנָה עֵינֵינוּ דְמַעַח וְעַפְעַפִּינוּ יָלוּ-מַיִם:
 כִּי קוֹל נָחִי נִשְׁמַע מִצִּוּן אֵיךְ שִׁדְדֵנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי-
 עָזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכּוּ מִשְׁכְּנֹתֵינוּ: כִּי-שִׁמְעָנָה נְשִׁים

בפ 113.4

בפ 113.4

שחט

immixta lamentatione & excitatione ad attentionem.

קמץ בזק v.18. חסר א. v.17. שחוט ק. v.7.

דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם
נהי ואשה רעותה קינה: כי עלה מות בחלונינו בנא
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחקות:
דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על-
פני השדה וכעמיר מאחרי חקוצר ואין מאסף:

nam ascendit mox in
fenestras postquam intravit
in portam nostram ad succi-
dendum parvula de platea
2 1 junctus de plateis.

vana gloria
non reiecta, &
vera in Chri-
sto ostensa.

כה אמר יהוה אל יתהלל חכם
בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל-
יתהלל עשיר בעשרו: כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השמל וירע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה תפצתי נאם-
יהוה:

2 2 Sicut dicit Ds: Ne laudet se
Sapienter in sapientia sua; ne
laudet se potens in potentia
sua; ne laudet validus in opo-
2 3 rentia sua.
Ad in hoc laudet se in-
telligendo et sciendo me: nam
ego Ds faciens iustitiam
et iudicium in terra: quia in illis
volui dixit Dominus.

Judaei cum
gentibus vi-
slandi.

4 הגה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מור
כה בערלה: על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני
עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר
כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:

2 4

CAP. 10.
Revocat va-
tes populum
a vanitate ad
veri Dei cul-
tum.

א שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם
2 בית ישראל: כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל-
תלמדו ומאמות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים
3 מהמה: כי חקות העמים הבל הוא קיעץ מיער פרתו
4 מעשה ידי חרש במעצר: בכסף ובוזה יפהו
ה במסמרות ובמקבורת יחזקום ולוא יפיק: כתמר
מקשה המה ולא ירדו נשוא נשוא כי לא יצדו אל-
תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם:

4 1 per fe-
curum,
Jef 44:
12.
4 2 vacil-
let Jef.
28. 7.

quem ab at-
tributis &
operibus de-
scribit & cum
idolis con-
ferit.

מאין כמות יהוה וגדול אתה וגדול שמך
בגבורה: מי לא יראה מלך הגוים כי לה יאתה בי בכל
8 חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמות: ובאחרת
9 יבערו ויבטלו מוסר הכלים עין הוא: בסף מרקע
מתרשים יבא וזהב מאופו מעשה חרש וידי צורה
תכלת

6 a non (est), sicut fu Domine.
Magis tacet, et magnum nomi-
7 1 nam in prohibitione.
7 2 annuit
7 3 stul-
te dicunt

קמץ בזק. י. ער כאן הפטרת באב. י. 23.

Fei. X. 23. In hocce dicto Veruus probandi
jacet in verbis: quod non est hominis via
q. 9. Sed subiecti Providentiae divinae
ratione gubernationis et directionis
ad certam finem; Quamvis Concilia et
Actiones hominum proficiuntur a
liberale voluntatis haurire.

10. Et dicitur a veritas, ipsi est
Dignus vitarum et res mundi:
ab ira sua contremiscit terra,
et non sustinebunt gentes iram
eius.
11. Regnum hoc dicitur eis: Qui
coelos et terram non fecerunt
perant a terra, et de sub coelo
ipsi.
12. Faciens terra in po. 9 ver.
Hentia sua, habili. sam.
in potentia sua extendit coelos.

ויהוה אלהים אמת והוה אלהים חיים וקולך עולם מקצפת
הדעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו:

1 | כרנה האמרון להוים אלהיא די שמיא וארקא | לא עברו ויאבדו מארעא ומדתחות שמיא אלה:

2 | עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו |

3 | נטה שמים לקול תתו חרון מים בשמים ויעלה | נשאים מקצה ארץ ברקים לפטר עשה ויצא רוח

4 | מאצרותיו נבער כל אדם מדעת הכיש כל צורף | מפסל כי שקר נסכו ולא דות בם: הכל המה מעשה טו

¶ erro-
sum, 51:
39.

6 | תעתעים בעת פקדתם יאבדו: לא יכאלה חלק יעקב | כי יוצר הכל הוה וישראל שבט נחלתו יהוה

7 | צבאות שמו: אספי מארץ כנעתך יושבת במצור:

¶ nego-
siario-
nem e.

8 | כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם | הזאת והצדתי להם למען ימצאו:

9 | אוי לי על שברי נחלה מכתו ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו:

10 | אהלי שרד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה | עוד אהלי ומקיסיריעותי: כי נבערו הרעים ואתי יהוה

Providencia Dei cuncta gubernatur.
21. Et vis. in th. grad. 17
aptavit, dirigavit, pae-
paravit.
22. Noni domine, qd non e hominis
vis eij: necst nisi ambulanti
et pial pason gressu suum.
24. Corripe me domine, ut non
tumon in iudicio, al non in
furore tuo, ne forte dimi-
nuer facias me.

21 | לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה: קול | שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את-

22 | ערי יהודה שממה מעון תנים: ירעתי יהודכי לא לארם | דרכו לא לאיש חלק והכין את צעדו: ימתני יהוה אך

23 | במשפט אל באפק פן ממעמי: שפה חמתך על כה | חנוים אשר לא ידעוה ועל משפחות אשר בשמך לא

24 | קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נהר | הרבה אשר היה אל ידמיהו מצת א

25 | יהוה לאמר: שמעו את דברי הכרית הזאת ודברתם |

אל דוד דוד דוד דוד

26 |

27 |

28 |

29 |

30 |

31 |

32 |

33 |

34 |

35 |

v. 11. פתח באהנה v. 13. יושבת ק' v. 17. הארץ ק' v. 20. מלעיל v. 18.

CAP. XI
XI.
cum que poffi
violati arguit

intercedit
pro populo

3 אל-איש יהודה ועל-ישבי ירושלים : ואמרת אליהם
 כה-אמר יהוה אלהי ישראל ארוך האיש אשר לא
 4 ישמע את-דברי הכרית הזאת : אשר צויתי את-
 אבותיכם ביום הוציא-אותם מארץ-מצרים מפור-
 הכרזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר-
 אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
 ה לאלהים : למען תקים את-השבועה אשר-נשבעתי
 לאבותיכם לתת לחם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה
 6 ואען ואמר אמן יהוה : ויאמר יהוה
 אלי קרא את-כל הדברים האלה בערי יהודה
 ובחצות ירושלים לאמר שמעו את-דברי הכרית הזאת
 7 ועשיתם אותם : כי העד העדתי באבותיכם ביום
 העלותי אותם מארץ מצרים עד-היום חזרה השבס
 8 והעד לאמד שמעו בקולי : ולא שמעו ולא חטו את-
 אונם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם
 את-כל-דברי הכרית הזאת אשר-צויתי לעשות ולא
 9 עשו : ויאמר יהוה אלי נמצא-קשר באיש
 יהודה ובישבי ירושלים : שבו על-עונת אבותם
 הראשנים אשר מאנו לשמוע את-דברי והפה הלכו
 אחרי אלהים אחרים לעבדם חפרו בית-ישראל ובית
 יהודה את-בריתי אשר כרתי את-אבותם :
 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה
 אשר לא-יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
 12 אליהם : והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וזעקו אל-
 האלהים אשר הם מקשרים להם והושיע לא-יושיעו
 13 להם בעת רעתם : כי מספר עריה היו אלהיה יהודה
 ומספר חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת מזבחות
 לקטר לבצעל :

ואתה

& pccnas ci
 minatur pro-
 meritatis.

וְאַתָּה אֲלֹהֵי תַפְלֵל בְּעַד הָעַם הַזֶּה וְאַל תִּשָּׂא בְעַדָם 14
 רַגְלָה וּתְפַלֵּה כִּי אֵינְנִי שֹׁמֵעַ בְּעַר קְרָאִים אֵלַי
 בְּעַד רַעְתָּם :
 מָה לִּידִידֵי בְבֵיתִי מו
 עֲשׂוּתָהּ הַמְזֻמָּתָה הַרְבִּים וּבִשְׂר־קֹדֶשׁ יַעֲבֹרוּ מֵעַלְיָךְ
 כִּי רַעְתְּכִי אִז תַּעֲלוּי : זֵית רַעֲנָן יִפֶּה פְרִי־תֵאֵר קְרָא 16
 יְהוָה שָׁמָּה לְקוֹל הַמּוֹלָה גְדֹלָה הַצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ וְרָעוּ
 דְלוֹתֶיהָ : יְהוָה צְבָאוֹת הַנוֹטֵעַ אוֹתָךְ דַּבֵּר עֲלֶיךָ רַעָה 17
 בְּגִלְל רַעַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לַהֵם
 לְחַכְעֲסָנִי לְקַטֵּר לַבַּעַל :

† cum-
tus.
Ez. 1:24. I

וַיְהוֶה הוֹדִיעֵנִי וְאָדַעְרָה אִז הִרְאִיתַנִּי 18
 מֵעַל־יָהִם : וְאֲנִי כִבְבַשׁ אֱלֹוֹף יוֹבֵל לְטָבוֹחַ וְלֹא- 19
 יָדַעְתִּי כִּי־עָלִי הִשְׁבֹּנוּ מִחֲשֻׁבוֹת נִשְׁחִיתָה עֵינַי בְּלַחְמוֹ
 וּנְכַרְתֶּנּוּ מֵאַרְצַי חַיִּים וְשִׁמּוֹ לֹא־יִזְכֹּר עוֹד :

populorum
insidias Deus
vati aperit,
illisque por-
nas denun-
ciat.

20) El Dominio exercituum jehoi-
cas justitiam probare et
nisi el cor, siccam ultionem
tuam deus, quia ad te (sibi) revelati
solum (confab) mea

וַיְהוֶה צְבָאוֹת שֹׁפֵט צְדָקָה בְּלִיּוֹת בְּ 20
 וְלֵב אֲרָאָה נִקְמָתָךְ מֵהֵם כִּי אֵלֶיךָ גִּלְתִּי אֶת־רִיבִי :
 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־אֲנָשֵׁי עֲנֹתוֹת 21
 הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשָׁךְ לֵאמֹר לֹא תִנְבֵּא בְשֵׁם יְהוָה
 וְלֹא תָמוּת בְּיַדְנוּ :

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי פִקֵּר עֲלֵיהֶם הַפְּחֹרִים 22
 יָמוּתוּ בַחֶרֶב בְּנִיחָם וּבְנִתֵיחָם יָכַתוּ בְרַעֲב : וּשְׂאֵרֵית 23
 לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אֲבִיָא רַעָה אֶל־אֲנָשֵׁי עֲנֹתוֹת
 שְׁנֵת פְּקֻדָתָם : צְדִיק אַתָּה יְהוָה כִּי אֲרִיב אֵלֶיךָ א

† Jef.
24: 16.

אֵךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אוֹתָךְ מִדּוֹעַ דְרָךְ רַשְׁעִים
 צִלְחָה שְׁלוֹ כֹל־בְּגֵדֵי כְנָד : נִטְעַתֶם גַּם־שָׂדֶשׁוּ 2
 יִלְכּוּ גַם־עֲשׂוּ פְרִי קָרוֹב אַתָּה בְּפִיחָם וּרְחוֹק
 מִכְּלֹתֵיהֶם : וְאַתָּה יְהוָה יַדְעַתָּנִי תִרְאֵנִי וּבַחֲנֻת 3
 לְבִי אַתָּה הַתְקַם בְּצֵאן לְטַבְחָה וְהַקְדֵּשׁ לַיּוֹם
 הַרְגָה : עַד־מָתִי תֵאֱכַל הָאָרֶץ וְעֵשֶׂב 4

CAP. II.
XII.
De impiotum
felicitate sci-
fiscitanti vati
respondet
Deus suam
maximam
eos ad peni-
tentiam du-
cere, pios au-
tem probatis

ד ד ד ד ד 2 כל
 יגש אחר שורק. v. 16.

כל השדה ייבש מרעת ייבשי בה ספתה בהמות ועוף
 ה כי אמרו לא יראה את אחרינו : כי את דגלים
 רצתה וילאוק ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
 6 שלום אתה כושח ואיך תעשה בגאון הירדן : כי גם
 אחיה ובית אביו גם המה בגרו בך גם המה קראו
 אחריה מלא אל תאמן פס כי ידברו אליה טובות :
 7 עזבתי את ביתי נמשתי את נחלתי נתתי
 8 את ירדות נפשי בכה איביה : הוזה לי נחלתי בארץ
 9 בער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה : העיט צבוע
 נחלתי לי העיט סביב עליה לנו אספו כל הית
 השדה התיו לאבלה : רעים רבים שחתו כרמי בססו
 את חלקתי נתנו את חלקת חמדותי למדבר שממה :
 11 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי
 12 אין איש שם על לב : על כל שפים במדבר באו
 שרדים כי חרב ליהוה אכלה מקצרה ארץ ועד קצה
 13 הארץ אין שלום לכל בשר : זרעו
 חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתכוואתיכם
 14 מחרון אף יהוה : כה אמר יהוה על
 כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי
 את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת
 15 בית יהודה אתוש מתוכם : והיה אחרי נתשי אותם
 אשוב ורחמתיים והשיבתיים איש לנחלתו ואיש
 16 לארצו : והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע
 בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבוע
 17 ונבנו בתוך עמי : ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי
 ההוא נתוש ואפד נאם יהוה :
 א כה אמר יהוה אלי הלוך וקניית לה אזור פשתים
 2 ושמתו על מתניה ובמים לא תבאחו : ואקנה ארץ
 האזור

f habi-
tabis.
22: 15.

f ame-
rem.
f colo-
rara.

merito a se
Induos deferi
& hostibus
teadi,

donec res-
piciant.

CAP. 13
XIII.
Symbolo Zq-
ne putrefa-
tis

יהמ בצרי V. II.

האזור כדבר יהוה ואשם על מתניו: ויהי 3

דבר יהוה אלי שגיר לאמר: קח את האזור אשר 4

קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם

בנזיק חפלה: ואלך ואתמנהו בפרת כאשר צוה ה

יהוה אותי: ויהי מקץ ימים רבים ויאמר 6

יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר

צויתיה לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח את 7

האזור מן חמקום אשר טמנתיו שמה והגדה נשחרת

האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר יהוה 8

אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון 9

יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העם הזה חרע

הפאנים לשמע את דברי החלמים בשררות לבם

ולכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם

ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: כי כאשר ידבק 11

האזור אל מתני איש בן הדבקהי אלי את כל בית

ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה לחיות לי לעם

ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם 12

את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל

ימלא גו ואמרו אליה הרוע לא גדע כי כל נבל ימלא 13

ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני 14

ממלא את כל ישיבי הארץ הזאת ואת המלכים

הישיבים לדור על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים

ואת כל ישיבי ירושלים שפרון: ונפצתים איש אל 15

אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אהמול

ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו ותאינו טו

אל תגבהו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד 16

בטרים יחשה ובטרים יתגמלו רגליכם על חולי נשחית 17

קנה וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא 17

ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיה לטמנו שם: ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן חמקום אשר טמנתיו שמה והגדה נשחרת האזור לא יצלח לכל: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: העם הזה חרע הפאנים לשמע את דברי החלמים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש בן הדבקהי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה לחיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא גו ואמרו אליה הרוע לא גדע כי כל נבל ימלא ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישיבי הארץ הזאת ואת המלכים הישיבים לדור על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישיבי ירושלים שפרון: ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אהמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו ותאינו טו אל תגבהו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרים יחשה ובטרים יתגמלו רגליכם על חולי נשחית קנה וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא

7 pronu- entes (sunt)

& lagenae inebriantis abiectionem & perditionem regni Iud. significat.

16. Habe Dominus Deo vestro gloriam antiquam tenebre fecit facias et aliquan offendat prope se. 17. Insuper mandatis cogitavit et exspectabilis ad lucem: et ponit in caliginem. 17. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100.

דדדד 3 נ השמעה וישית ק. 16. v. יקמץ במרחא. 13. v.

sed interpel-
lationem
eius Deus
non acceptat
ob hypocrisin
populi, & fi-
dem Pseudo-
prophetis ad-
hibitam.

כֹּה אָמַר יְהוָה לְעַם הַזֶּה בְּן אֲהָבוֹ לְנוֹעַ י'
 רְגֵלֵיהֶם לֹא חֲשָׁבוּ וַיְהוּדוּ לֹא רָצוּ עִתָּהּ יִזְכֹּר עֹנֵם
 וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל- 1
 תַּחֲפֹל בְּעַד-הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה: כִּי יִצְמוּ אֵינֶנִּי שְׁמֵעַ 2
 אֶל-רִנָּתָם וְכִי יִעָלוּ עֲלֵהּ וּמְנַחָה אֵינֶנִּי רֹצֵם כִּי בַחֲרֵב
 וּבְרָעֵב וּבְרִבְרֵב אֲנִי מְכַלֵּה אוֹתָם: וַאֲמַר אֲהֵי אֲדַנִּי 3
 יְהוָה הִנֵּחַ הַנְּבִיאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא תִרְאוּ חֶרֶב וְרָעֵב
 לֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי שְׁלוֹם אִמַּת אֲתֵן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁקֹר הַנְּבִיאִים נְבִיאִים בְּשֵׁמִי 4
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שְׁקֹר
 וּמָסָם וְאָלְוֹר וְתִרְמִוֹת לְפָנַי הִפְדֵּה מִתְּנַבְּאִים
 לָכֶם:

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים בְּשֵׁמִי וְאֵנִי טו
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְחִמָּה אֹמְרִים חֶרֶב וְרָעֵב לֹא יִהְיֶה בְּאֶרֶץ
 הַזֹּאת בְּחֶרֶב וּבְרָעֵב וְתָמוּ הַנְּבִיאִים הַבְּפֹזִה: וְהָעַם 6
 אֲשֶׁר-הִכָּה נְבִיאִים לָהֶם יִהְיוּ מִשְׁלָכִים בַּחֲזוֹנוֹת יְרוּשָׁלַם
 מִפְּנֵי הָרָעֵב וְהַחֲרֵב וְאֵין מִקְבֵּר לְהִכָּה הַמָּוֶה נְשִׂיחִים
 וּבְנֵיהֶם וּכְנַתוֹתָם וּשְׁפָכְתִי עֲלֵיהֶם אֲתִרְעֵם: וְאִמַּרְתִּי 7
 אֲלֵיהֶם אֲתִּיחַרְבֵּר הַזֶּה תִּרְדָּנָה עֵינֵי דַמְעָה לִּלְהוֹוֹתִים
 וְאֲלִתְדַמְיֵנָה כִּי שֹׁכֵר גְּדוֹל גִּשְׁבָּהּ בַּתּוֹלֵת בַּת-עַמִּי
 מָכָה נָחֳלָה מְאֹד: אִם יִצְאָתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלָלֵי חֶרֶב 8
 וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רָעֵב כִּי גַם-נְבִיאֵי גַם-
 כֶּהֵן סָחְרוּ אֶל-אֶרֶץ וְלֹא יָדָעוּ: הַמָּאָס 9

מֵאִסַּת אֶת-יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן גַּעֲלָה נִפְשָׁה מְדוּעַ
 הִבִּיתֶנּוּ וְאֵין לָנוּ מִרְפָּא מִנֶּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב וְלֵעַת
 מִרְפָּא וְהִנֵּה בַעֲתָהּ: יָדָעְנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֵינֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ כ'
 כִּי חָטְאוּ לָהּ: אֶל-תִּנְאֹץ לְמַעַן שְׁמָךְ אֶל-תִּנְבֵּל כְּפֹא 1
 כְּבוֹדְךָ זָכַר אֶל-הַפֶּה בְּרִיתְךָ אֲתֵנּוּ: הַיִּשְׁבָּה כְּלֵי הַגּוֹיִם
 מִגִּשְׁמִים

כֵּן נִמְצָא בְּכַפְרִים. ibid. וְתִרְמִוֹת ק'. וְאֵלִיל ק'. 14. v.
 מְדוּעָה

25. 20.
 Ignorancia debetur in- 88: 15
 prohibita non sicut iniquitatem
 parentum nostrorum: nos peccatores
 tibi.
 1. Iniquitas, a
 2. X. pater. 25. 20. 25. 20. 25. 20.
 25. 20. 25. 20.

16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

וּפְקַדְנֵי וְהַנְקָמָה לִי מִדְרָפִי אֶל-לְאֲרֵךְ אַפָּה תִּמְחַנֵּנִי וְעַ

שְׂאֵתִי עָלֶיךָ חֲרָפָה: נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וְאָכַלְתָּם וַיְהִי דְבַר יְהוָה

לִי לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחַת לִבִּי כִּי-נִקְרָא שְׂמֵךְ עָלַי יְהוָה

אֱלֹהֵי צְבָאוֹת: לֹא-יִשְׁבַּתִּי בְּסוּד מִשְׁחָקִים וְאֶעֱלוּ מִפְּנֵי

יָדְךָ בְּדַר יִשְׁבַּתִּי כִּי-זַעַם מִלְּאֲתָנִי: לִמָּה הִיָּה כְּאֲבִי נֹצֵחַ

וּמִכְתִּי אֲנוּשָׁה מֵאֲנִיָּה הֲרִפָּה הָיָה תְהִיָּה לִי כְמוֹ אֲכֹזֵב

7 mendax, Mich. 1: 14.

מִים לֹא נֶאֱכָנוּ: לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי

תְּשׁוּב וְאֲשִׁיבְךָ לִפְנֵי תַעֲמֹד וְאִם-תּוֹצִיָּא יִקַּר מְזוּלָל

כְּפִי תִהְיֶה יֹשְׁבוּ הַמָּה אֵלַיךָ וְאַתָּה לֹא-תִשׁוּב אֵלֵיהֶם:

וְנִתְתִיבָה לְעַם הַזֶּה לְחֹמֶת נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה וְנִלְחַמוּ כ

אֵלַיךָ וְלֹא-יִנְכְּלוּ לָךְ כִּי-אַתָּה אַנִּי לְהוֹשִׁיעָה וּלְהַצִּילָה

נְאֻם-יְהוָה: וְהִצַּלְתִּיךָ מֵעַד רַעִים וּפְדִיתִיךָ מִכַּף

עֲרִיצִים: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה א

quem Deus quidem non exsudit, sed tamen instruit & configurat.

CAP. 17. XVII. Vates a matrimonio.

אֵלַי לֵאמֹר: לֹא-תִקַּח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא-יִהְיוּ לָךְ בָּנִים

וּבָנוֹת בְּמִקּוֹם הַזֶּה: כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה

עַל-הַבָּנִים וְעַל-הַבָּנוֹת הַיְלֵדִים בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְעַל-אַמְתָּם

הַיְלֵדוֹת אוֹתָם וְעַל-אֲבוֹתָם הַמּוֹלִדִים אוֹתָם בְּאֶרֶץ

7 mortibus, Ez. 22: 2.

הַזֹּאת: מִמּוֹתֵי תַחֲלָאִים יָמָתוּ לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ

לְדָמָן עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבַחֲרָב וּבְרַעַב יִכְלוּ וְהִיתָה

נִבְלָתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאֶרֶץ:

6 iustus.

כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בֵּית מְרוֹחַ וְאֵל-ה

מֶלֶךְ לְסִפּוֹר וְאֵל-תֵּנֵד לְהֵם כִּי-אֲסַפֵּת אֶת-שְׁלוֹמִי

מֵאֵת הָעָם הַזֶּה נְאֻם-יְהוָה אֶת-הַחֲסֵד וְאֶת-

הַרְחָמִים: וּמָתוּ גְדֹלִים וּקְטָנִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת

לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא יִסְפְּרוּ לְהֵם וְלֹא יִתְגַּדְּדוּ וְלֹא

יִקְרַח לְהֵם: וְלֹא-יִפְרְסוּ לְהֵם עַל-אֲבָל לְנַחְמוּ

עַל-מָת וְלֹא-יִשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תְּנַחֲמִים עַל-אֲבָיו וְעַל-

אִמּוֹ: וּבֵית מִשְׁתֶּה לֹא תִבּוֹא לְשִׁבְתָּ אוֹתָם לֹא-אֲכָל

convivis & iustu abluere iustus.

ההההה Ecce

דברך ק' 16. v.

9 ולשתות : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי

ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה : והיה בי

מגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליה

עלמה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת

ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו :

11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם

יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו

12 להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו : ואתם הרעתם

לעשות מאבתיכם והנבטם הלכים איש אחרי שררות

13 לבו הרע לבלתי שמע אלי : והטלתי אתכם מעל

הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם

ואבתיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה

14 אשר לא אתן לכם הננינה : לכן הנהימים

באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חיי יהוה אשר העלה

15 את בני ישראל מארץ מצרים : כי אם חיי יהוה אשר

העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות

אשר הדיחם שמה והשיבותים על אדמתם אשר

16 נתתי לאבותם : הנני שלח לדוגים רבים נאם

יהוה ודיגים ואחרים כן אשלח לרבים צידים וצידים מעל

17 כל הוד ומעל כל גבעה ומנקימי הסלעים : כי עיני על-

כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד

18 עיני : ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על

חללם את ארצי בנגלות שקוציהם ותו עבותיהם מלאו

את נחלתי :

19 יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליה גוים יבאו

מאפסי ארץ ואמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין

בם מועיל : היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים :

לכן

ibid. הפטרה בחקותי v. 19. לדיגים ק' v. 16.

significare
vult, Deum
omnem latit
tis materiam
a populo ob
laturum, ob
apostoliam
Patrum & fi
liorum.

Promittit ta
men redinte
grationem
Ecclesie, ex
Iudaeor. reli
quias & gen
tibus,

4 gra
tiam.

7 pisca
buntur
eos.
7 vena
tores.

8 if angelle gauri Regale.

לכן הנני מזדעים בפעם הזאת אזדעים את ידיו ואת

2 נבורתיו וידעו כי שמי יהוה: חטאת יהודה א

כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם

ולקננות מזכותיכם: כזכר בניהם מזכותם 2

ואשריהם על עין רענן על נבעות הנבחות: הררי 3

בשרה חילק כל אוצרותיה לבו אתן במתיקה בחטאת

4 בכל ובלוקה: ושמתה ובה מנחלתה אשר נתתי לה

והעברתי את איביה בארץ אשר לא ידעת כי אש

קדחתם באפי עד עולם תוקד: & fiduciam in homine positam,

כה אמר

יהוה ארוח הנבר אשר יבטח באדם ישם בשר ודעו

ומן יהוה יסור לבו: והיה כערער בערבחה ולא יראה 6

כי יבוא טוב וישכן חדרים במדבר ארץ מלחה ולא

7 ברוח הנבר אשר יבטח ביהוה תשב:

8 והיה יהוה מבטחו: והיה כעין שתול על מים ועל

יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חס והיה עליו

רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי:

עקב הלב מכל ואנשה הוא מי ידענו: אני יהוה חקר לב 2

בחו כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו:

1 קרא דגל ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי כזו:

2 יעובנו ובאחריתו יהיה נבל: כפא כבוד מרום מראשון

3 מקום מקדשנו: מקוה ישראל יהוה כל עזוביה יבשו

יסולי בארץ יכתבו כי עובו מקור מים חיים את יהוה:

4 תהלתי אתה: ופאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי

5 תהלתי אתה: הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה

6 יבוא נא: ואני לא אצתי מרעה אחריה ויום אני שלא

התאנתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך הנה:

7 אל תהלה לי למחמה מחסי אתה ביום רעה: יבשו

8 דופי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אקמה אני

הה הה ב Eeecc 2 הביא

6. qui se diligit Dominum. Maledictus vir qui confidit in homine, et ponit cor suum brachium suum, et a Domino recedat. Ps. 102: 8. Benedictus vir, qui fidet in Domino, et non recedat a Domino. Ps. 102: 8. Benedictus vir, qui fidet in Domino, et non recedat a Domino. Ps. 102: 8. Benedictus vir, qui fidet in Domino, et non recedat a Domino.

CAP. 17. XVII. Rejectione Idolatriam

& fiduciam in homine positam, (cui opponitur fiducia in Deum)

in opibus, & templo.

Christus solus spes salutis & salutis,

cuius opem imploras vates.

v. 8. ibid. כמין בוק. v. 10. כדרכיו ק. v. 11. עה כאן. v. 14. וסורי ק. v. 13. ימיו ק. ibid. כמין בוק. הי בצורי. v. 7. הפטרת בחקותי

הביא עליהם יום רעה ומשגה שברון שכם:

כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַלֵּוֹי וְעַמְדַת בְּשַׁעַר
 בְּנֵי־עַם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בּוֹ מִלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בּוֹ וּבְכָל
 כ שַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה מִלְכֵי
 יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַבָּאִים בְּשַׁעְרִים
 2 א הָאֵלֶּה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה הִשְׁמְרוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל־
 תִּשְׂאוּ מִשָּׂא בַיּוֹם הַשְּׁבִיט וְהִבַּאתֶם בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם׃
 2 ב וְלֹא־תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתוֹכְכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט וְכָל־מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשַׁתֶּם אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיט כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
 3 אֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא שִׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּקְשׂוּ אֶת־
 2 ד עַרְפֹּם לְבִלְתִּי שְׁלֹמֶע וּלְבִלְתִּי קַחַת מוֹסֵר׃ הֲיִהְיֶה אִם־
 שִׁמְעַתְּ תִשְׁמַעוּן אֱלֹהֵי נַאֲם־יְהוָה לְבִלְתִּי׃ הִבִּיֵא מִשָּׂא
 בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט וּלְקַדֵּשׁ אֶת־יּוֹם
 3 ב הַשְּׁבִיט לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת־כֹּה כָּל־מְלֹאכָה׃ וּבָאוּ בְּשַׁעְרֵי
 הָעִיר הַזֹּאת מִלְכֵי־סוּשִׁימִים וְשִׁבִים עַל־כִּפְאֵי דוֹד רְכָבִים׃
 בְּרָכַב וּבִסוּסִים הִמָּה וּשְׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי
 2 6 יְרוּשָׁלַם וַיִּשְׁכַּח הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃ וּבָאוּ מֵעַרְבֵי־יְהוּדָה
 וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בְּנִימִן וּמִן־הַשְּׁפֵלָה וּמִן־
 הָהָר וּמִן־הַנֶּגֶב מִבְּיָאִים עֲלֶיהָ וּזְבַח וּמְנוּחָה וּלְבוֹנָה
 2 7 וּמִבְּאֵי תוֹרָה בֵּית יְהוָה׃ וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ אֱלֹהֵי לְקַדֵּשׁ
 אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיט וּלְבִלְתִּי שְׂאֵת מִשָּׂא וּבָא בְּשַׁעְרֵי
 יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעְרֶיהָ וְאָכְלָהָ
 א אֲרָמְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבַּח׃
 2 אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קוֹם וְיָרַדְתָּ
 3 בֵּית הַיּוֹצֵר וְשִׁמָּה אֲשַׁמְיַעְךָ אֶת־דְּבָרֵי׃ וְאָרַד בֵּית
 4 הַיּוֹצֵר וְהִנְהוּ עֹשֶׂה מְלֹאכָה עַל־הָאֲבָיִים׃ וְנִשְׁחַת
 הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה כַּחֲמֵר בֵּינֵךְ הַיּוֹצֵר וְיֵשֵׁב וַיַּעֲשֶׂהוּ
 כְּלִי אַחֵר כַּאֲשֶׁר יֵשֵׁר כְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת׃

f sta-
dio,
I 9 Ez. 21:
11.

(שְׂבוֹי)

|| 17. 18

f Ex. 3:
18.

Violatio Sab-
bari puni-
enda.

CAP. יח
XVIII
Typo figuli
ras refingen-
tis docet De-
us, se non ab-
dicere velle
populum
suum;

v. 19. v. 23. v. 24. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100.

ויהי דברי יהוה אלי לאמור : הכיוצר ה

הזה לא-אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה

הנה כהמר בין היוצר כדאתם בידי בית ישראל :

7 רגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה

8 לתוש ולנתין ולהאמיד : ושב הגוי ההוא מרעתו

אשר דברתי עליו ונתמתי על-הרעה אשר חשבתי

לעשות לו :

9 ורגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה לבנות ולנשוע :

ועשה הרעה בעיניו לבלתי שמע בקולי ונתמתי על-הטובה אשר

אמרתי להשיב אותו : ועתה אמר נא אל-איש יהודה

ועל-יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר

עליכם רעה וחסב עליכם מחשבה טובה נא איש

מדרכו הרעה והשיבו דרכיכם ומעלליכם : ואמרו

12 נואש כי-אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לך-

הרע נעשה : לכן כה אמר יהוה שאלו

13 נא בגוים מי שמע פאולה שערת עשתה מאד בתולת

ישראל : היעזב מצור שדי שלג לבגון אם-נתשו מים

14 זרים קרים נוזלים : כי-שכחני עמי לשוא יקטרו

טו ויכשלום בדרכיהם שבולי עולם ללכת נתיבות הרך

לא סלולה : לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל

16 עובר עליה ישם ויניד בראשו : כרות קדים אפיצם

17 לפני אויב ערף ולא-פנים אראם ביום אידם :

18 ויאמרו לכו ונחשבה על-ירמיהו מחשבות

כי-לא-תאבר תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא

לכו ונכהו בלשון ואל-נקשיבה אל-כל-דבריו :

19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול ריבוי : הישלם תחת

טובה רעה כי-כרו שוחה לנפשי זכרו עמדי לפניך

לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם :

ההההה 3 Eeccc לכן

שריקות ק. 16. v. שבילי ק. 15. v. הרע ק. 10. v.

Depende loqui a re, qd gendm, ad aduery regiam: ad euillatib ad ad amolati amoz, ad ad diffidendi ad ad conuulsiu qd illa a male pio, qd labatq, sup p male: ad pacitibul ma sup male, qd cogitavi fa

f ecm foedam

f Prov. 25: 25. f Pf 77: 20. f Prov. 15: 19.

sed poenitentium misericordiam.

mala autem in praefatis formatum.

Vale quod lac & procc contraindian populatium.

21 לכן תן את בניהם לרעב והגרם על-

יריחרכ ותהינה נשיהם שבלות ואלמנות ואנשיהם

22 יהיו הרגי מות בחוריהם מכיחרכ במלחמה: תשמע

זעקה מבתיהם כיתביא עליהם נדוד פתאם כיכרו

23 שיחה ללכדני ופחים ממנו לרגלי: ואתה יהוה ידעת

את כל עצתם עלי לפות אל הכפר על עונם

והטאתם מלפניך אל תמחי ו יהו ממשלים לפניך

א בעת אפק עשר בהם: כה אמר יהוה

הלוך וקנית בקמק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני

2 הכהנים: ויצאת אל גיא בן הנחש אשר פתח שער

החרסות וקראת שם את החרבים אשר אדבר אליך:

3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה

4 על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזני: יעון

אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרונו

לאלהים אחרים אשר לא ידעום תמה ואבותיהם

ה ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: וננו

את פמות הפעל לשרף את בניהם באש עלות לבצעל

אשר לא צויתיו ולא דברתי ולא עלתה על לבי:

6 לכן הנרה ימים באים נאם יהוה ולא-

יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנחש כי אם גיא

7 ההרנה: ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה

והפלתים בחרב לפני איביהם וכרד מבקשי נפשם

ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולרדמת

8 הארץ: ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרפה כל

9 עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: והאכלתים

את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר דעהו

יאבלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם

ומבקשי

יחרסית ק v.2. ויהיו ק v.23. שוהה ק v.22.

CAP. 18. XIX. Excidium Iudaeae typologice significat adumbratur & praedicitur.

Handwritten notes in Hebrew and Latin script.

Handwritten note: Klingon

Handwritten note: Klingon

Handwritten note: Klingon

ומבקשי נפשם : ושברת המקדק לעיני האנשים י
 ההלכים אותך : ואמרת אליהם כה אמר יהוה 1
 צבאות בכה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת
 כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה
 עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור : בן אעשה 2
 למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר
 הזאת כתפת : והיו בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה 3
 כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על-
 גגתיהם לכל צבא השמים והפך נסקים לאלהים 4
 אחרים :
 ויבא ירמיהו מהתפת
 אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה 5
 ויאמר אל כל העם : כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עריה את
 כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם 6
 לבלתי שמוע את דברי : וישמע פשחור בן אמר
 הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא 2
 את הדברים האלה : ויבא פשחור את ירמיהו הנביא
 ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון
 אשר בבית יהוה : ויהי ממהרת ויצא פשחור את 3
 ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור
 קרא יהוה שמה כי אסמנו מסכים :
 כי יכה אמר יהוה הנני נתנה למגור 4
 לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניה ראות
 ואת כל יהודה אתן ביד מלך בכל והגלם בכלה
 והכם בחרב : ונתתי את כל חסן העיר הזאת ה
 ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי
 יהודה אתן ביד איביהם ובזוים ולקחום והביאום
 בכלה : ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי 6
 וכל

Jeremias 19

CAP. 20. XI. Jerem. in carcerem coniectus a Paschure, et ignominiosam captivitatem denunciat.

מביא ק' י. 15. ה' במקום א' 11. v.

ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל-אהביך

querela vasis
de muneris
fui onere in-
tolerabili.

7 אשר נבאת להם בשקר : פתייתי

יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל-היום

8 כלה לעג לי : כי-מדי אדבר אועק חמס ושד אקרא

כי-היה דבר-יהוה לי לחרפה ולקלס כל-היום :

9 ואמרתי לא-אזכרנו ולא-אדבר עוד בשמו והיה

כלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא

אוכל : כי שמעתי דברת רבים מגור מסכיב הגידו

ונגידנו כל אגוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה

לו ונקחה נקמתנו מפנו : ויהוה אותי פגבור עריץ

על-כן רדפי יבשלו ולא יבלו בשו מאד כי-לא השכילו

12 כלמת עולם לא תשכן : ויהוה צבאות בתן צדיק

ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליה גליתי

את-ריבי :

13 שירו ליהוה הללו את-יהוה כי הציל את-נפש

14 אביון מיד מרעים : ארור היום

אשר ילדתי בו יום אשר-ילדתני אמי אל-יהי

15 ברוך : ארור האיש אשר בשר את-אבי ילד-

16 לה בו-זקר שמח שמחהו : והיה האיש החוזה

בערים אשר-הפך יהוה ולא נתם ושמע זעקה

17 בפקר ותרועה בעת צהרים : אשר לא-מותתני

18 מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם : לפה

זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי :

א הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת

יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את-פשחור בן-

2 מלכיה ואת-צפניה בן-מעשיה הכהן לאמר : דרש-

נא בעדנו את-יהוה כי נבוכדראצר מלך-בבל נלחם

עלינו אולי-יעשה יהוה אותנו ככל-נפלאותיו ויעלה

מעלינו

ה' לא מפיק. 17. v. קמץ בזק. 8. v.

CAP. 20.
XXI.
Urbe obsessa
R. Zedekiae
de euentu
confidenti,

Mphelo profus sum mihi
peracidi

f. 44.
24.

animo

creaturae

regnum

1. cum

2. qui se persequuntur

3. infamia

4. e memoria excidit

5. non tradidi

6. illud non tradidit

מעלינו : ויאמר ירמיהו אליהם כה 3
 תאמרו אל צדקיהו : כה אמר יהוה אלהי ישראל 4
 הנני מסב את כלי חמלהמה אשר בידכם אשר אתם
 נלחמים כם את מלך בבל ואת הכשדנים הצרים
 עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוף העיר
 הזאת : ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ת
 ובאף ובחמה ובקצף גדול : וחכיתי את יושבי העיר 6
 הזאת ואת האדם ואת הבחמה בדבר גדול ימתו :
 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה 7
 ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת
 מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר
 מלך בבל וכיד איביהם וכיד מבקשי נפשם וחקם לפי
 הרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם : ואל 8
 העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את
 דרך החיים ואת דרך המות : הישב בעיר הזאת ימות 9
 בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים
 הצרים עליכם יהיה והיתה לו נפשו לשלל : כי 10
 שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה
 ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש : ולבית מלך יהודה 11
 שמעו דבר יהוה : בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר 12
 משפט והצילו גזול מיד עושיק פדתצא כאש חמתי
 ובערה ואין מכפרה מפני רע מעלליהם : הנני אליה 13
 ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מייחת
 עלינו ומי יבוא במעונותינו : ופקדתי עליכם כפרי 14
 מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל
 סביבה : כה אמר יהוה רד בית מלך א
 יהודה ודברת שם את הדבר הזה : ואמרת שמע דבר 2
 יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדך
 ועמך

8. Ich ad populu hunc dices: sic
 dicit d'g: Ecce ego (sum) dans
 ad facies vestras viam vita-
 rum, et viam mortis.

pradicir ex-
 pugnatio-
 nem,

pestem, &
 famem,

& deditio-
 nem suadet.

CAP. כב
 XXII
 Regem &
 Principes ad
 iustitiam hor-
 tatur, sub spe
 felicitatis, si
 obedierint, at
 vastitatis, si
 reuenerint.

מעלליכם ק' 12. ויהיה ק' 9.

3 ועמך הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה עשו
 משפט וצדקה והצילו צול מיד עשוק וגו' יתוס ואלמנה/
 אל תנו אל תחמסו ורם נקי אל תשפכו במקום הזה:
 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו כשערי הבית
 הזה מלכים יושבים לדור על-פסאו רכבים ברכב
 ה ובסוסים הוא ועברו ועמו: ואם לא תשמעו את-
 הדברים האלה בני שבועתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה
 6 הבית הזה: כי כה אמר יהוה על-בית
 מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלכנון אם לא
 7 אשיתך מדבר ערים לא נושבה: וקדשתי עליך
 משחתים איש וכליו וכרתו מכתר ארזיה והפילו על-
 8 האש: ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
 אל-רעהו על-מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
 9 הזאת: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
 וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום:
 י אל-תכבו למת ואל-תגדו לו בכו בכו להלך כי לא
 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: כי כה אמר יהוה
 אל-שלם בן-יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו
 י 2 אביו אשר יצא מן-המקום הזה לא ישוב שם עוד: כי
 במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת
 י 3 לא יראה עוד: הוי בנה ביתו בלא צדק
 ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד הגם ופעלו לא יתן
 י 4 לו: האמר אבנה-לי בית מדות ועליות מרווחים ומרע
 טו לו חלוני וספון בארז ומשוח בששך: התמלך כי אתה
 מתדורה בארז אביה הלוא אכל ושתה ועשה משפט
 י 6 וצדקה אז טוב לו: הן דיו עני ואביון אז טוב הלא היא
 י 7 הדעת אתי נאם יהוה: כי אין עיניך ולבך כי אם על-
 בצעה ועל רס הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרדנה
 לעשות

*ligidit d. g. facile iudicium
 et punitum vel liberale di-
 foppra. repta de manu op-
 foris. punitio. et punitio
 nis. pupilla. et vidua. et
 de fraudibus. et de iudicibus
 et sanguine innotatam. etc.
 effundat in loco ipso.*

*conditio vobis, quae
 iam est, oppositior
 vobis, quae
 futura est.*

14. m. 21

profeto

*Fata immin-
 nentia Schal-
 lamo.
 Iosham. et
 Salum.*

Ioia kimo,

*+ p. 12.
 + in iud.
 E. 23:
 14.
 12: 5.*

יקמץ בזק v. 14. נושבו ק' v. 6. ועבריו ק' v. 4.

לעשות : לכן כה אמר יהוה אל- 18
 יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי
 והוי אחות לא יספדו לו הוי ארון והוי הרח : קבורת 19
 חמור יקבר סחוב והשלף מהלאה לשערי ירושלם :
 עלי הלכנו וצעקי וכבשו תני קולך כ
 וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהבקי : דברתי אליך 21
 בשלושה אמרת לא אשמע זה דרכך מנעורך כי לא
 שמעת בקולי : כל רעיך תדעה רוח ומאהבקי בשכי 22
 ילכו כי אותכשי ונכלמת מכל העתה : ישבתו בלכנו 23
 מקננתו בארזים מה נחנתו בבא לך חבלים חיל
 כלדרכו : חי אני נאם יהוה כי אם יהיה פניהו בן- 24
 יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כל משם אתקנה :
 ונתתיה ביד מבקשי נפשה וביד אשר אתה גור כה
 מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הפשדים :
 והטלתי אתך ואת אמה אשר ילדתך על הארץ 26
 אחרת אשר לא לדתם שם ושם תקומו : ועל הארץ 27
 אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמד לא
 ישובו : העצב נבזה נפוץ האיש הזה 28
 כנהו אם כלי אין חפץ בו מרוע הוטלו הוא ורעו
 והשלכו על הארץ אשר לא ידעו : ארץ ארץ ארץ 29
 שמע דבר יהוה : כה אמר יהוה כתבו את האיש ל
 הזה עירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו
 איש ישב על כסא דור ומושל עוד ביהודה :

sunt reges et sacerdotes

altra persona Niph.

*7 times
sibi, 39:
17.*

in interrogativa

hoph. 370

*Hierofoly-
mis,
(1770 mss.)*

Iechonias

CAP. 23
 XXIII.
 Malis pasto-
 ribus in vtro-
 que statu, per-
 ditionem
 causantibus,
 poena denun-
 ciatur,
 rel. quis
 Messias,

poenas repetere a

הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי א
 נאם יהוה : לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על- 2
 הרעים הרעים ארז עמי אתם הפצתם את צאני
 ומרחוים ולא פקדתם אתם הנני פקר עליכם את דע
 מעלליכם נאם יהוה : נאני אקבץ את שארית צאני 3
 וו וו כ Pffff מכל

ibid. מקננת ק' ibid. ישבת ק' v. 23. בצל v. 20.
 נחנת ק'

venis pastor & Rex promittitur.

מכל הארצות אשר חרחתי אתם שם והשיבתי אתהן
על נביהן ופרו ורבו: והקמתי עליהם רעים ורעום ולא
ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה:

הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:

בימיו תושע יהודה וישראל ישכון לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה יצדקנו: לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את

בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חי יהוה אשר העלה
ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפנה ומכל
הארצות אשר חרחתי שם וישבו על אדמתם:

Dolor Ierem. ob Pseudo-prophetarum seductionem.

לנבאים נשבר לבי בקרפי רחפו כל עצמתי
הייתי כאיש שכור וכנבך עברו יין מפני יהוה ומפני
י דברי קדשו: כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה

אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא יכון: כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי
מצאתי רעתם נאם יהוה: לכן יהוה ירפם להם

בחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שגרת פקדתם נאם יהוה: ובנבאי שמרון
ראיתי תפלה הנבאו בפעל ויתעו את עמי את

ישראל: ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה
גאון וחלף בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש
מרעתו חיו לי כלם כסדים וישביה בעמרה:

& poenam.

לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים
הנני מאביל אותם לענף והשקתים מי ראש פי מאת
נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: כה

אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים
הנבאים לכם מהבליים המה אתכם חזון לבם ידברו לא
מפי

4. In hoc die venientis sunt
exat sup. et descriptio de
gomeri...
6. In diebus saluati...
7. Et hoc e nomen, quod vocabunt ann
7200. in terra de tra.
Rom. 12. 6. dicitur Deus.

14 f. 139.

16 f. hypo-cifus.

מלעיל v. 5. מלעיל v. 12. בפתח הר' est que vox.

מפי יהוה: אמרים אמור למנצח דבר יהוה שלום יהיה 7
 לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם
 רעה: כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו כי 8
 הקשיב דברי וישמע: הנה סערת יהוה 9
 חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: לא כ
 ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמורת לבו
 באחרית הימים תתבוננו בה בינה: לא שלחתי את 2
 הנבאים והם רצו לא דברתי עליהם והם נבאו: ואם 2
 עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבו מדרכם
 הרע ומרע מעלליהם: האלהי מקרב 3
 אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: אם יסתור איש 24
 במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים
 ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: שמעתי את אשר 2
 אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי
 חלמתי: עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר 6
 ונביאי תרמת לבם: החשבים לחשכי את עמי שמי 7
 בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו
 אבותם את שמי בפעל: הנביא אשר אתו חלום יספר 6
 חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבוא את
 הפה נאם יהוה: הלוא כה דברי פאש נאם יהוה 9
 וכפמי שיכצין סלע: לכן הנני על הנבאים נאם יהוה ל
 מננבי דברי איש מאת רעהו: הנני על הנבאים נאם 3
 יהוה חלקתים לשונם וינאמו נאם: הנני על נבאי 32
 חלמות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי
 בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתי ולא צויתים
 והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה: וכי ישאלה 33
 העם הזה או הנביא או יכהן לאמר מה משיא יהוה
 ואמרת אליהם את מה משיא ונמשתו אתכם נאם
 יהוה Fff ff 3 ווווונ 3
 דברו ק v. 18.

*An deus e propinquus sum
 ego? dicitur Jeronias: an
 non deus e longinquo.
 An delicta eorum potest quis
 quem in latibus? et ego ter
 tid cam in fi: dicitur Jeronias:
 an non coelos et terram
 ego impleo, dixit dy.*

*23. propheta, quocum eo
 (cum quo e) omnium, nec
 est hominem, et quo uci
 in me cum eo, et cum quo
 e uerba mea, loquatur uer
 bo uerba ueritatis, quod sine
 man tridico, dixit dy.
 29. Non sic e) uerba mea
 loquatur ignis, et jill dy,
 et uelut malleus, quia
 confuat petram.*

*f per le-
 vitatem
 suam.
 conf.
 Gen 49:*

(omnis) effluam

prophete

(onus, effectum)

Itisio verum vatum reprehensa.

34 יהוה: והנביא והכהן והעם אשר יאמר משה יהוה

לה ופקדתי על האיש שהוא ועל ביתו: כה תאמרו איש

על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה:

36 ומשה יהוה לא תזכרו עוד כי המשה יהיה לאיש דברו

והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה זבאות אלהינו

37 כה תאמר אל הנביא מה ענה יהוה מה דבר יהוה:

38 ואם משה יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם

את הדבר הזה משה יהוה ואשלה אליכם לאמר לא

39 תאמרו משה יהוה לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונשיתי

אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבתיכם מעל

מפני: ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא

א תישכח: הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים

מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר

מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת

שרי יהודה ואת החרש ואת המסנר מירושלם ויבאם

2 בבל: הדור אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכורות

והדור אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה

3 מרע: ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו

ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות

4 רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ויהי דבר

ה יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים

הטבות האלה בן אביר את גלות יהודה אשר שלחתי

6 מן חמקום הזה ארץ כשדים לטובה: ושמתי עיני

עליהם לטובה והשבתיים עליהם על הארץ הזאת ובגיתים

ולא אהרם ונטעתים ולא אתוש: ונתתי להם לב לדעת

אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים

כי ישבו אלי בכל לבם: וכתאנים הרעות

אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה בן אמן

את

CAP. כד. XXIV. Visione & corbum ficuum, bonarum & malarum status regni Iud. representatur.

fopprobrium

fetmitias ferentium

Et dabo eis cor ad sciendum me, quod ego sum, et erunt mihi in populum, et ego ero eis in dea: quia pervertit huius ad me in solo corde suo

את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלים הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ 9 לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם שם: ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמס מעל האדמה אשר נתתי להם

לזע

inf. v. 25
I. p. 10 v. 1-14
pag. 606 a. l.
II. Ann. Xof. 10 m.

CAP. כה. XXV.
Ob populi pertinaciam captiuitas Babyl. nunciatur.

ולאבותיהם: הדבר אשר היה עלי ירמיהו א על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל

[min 23 p. 10]

כל יושבי ירושלים לאמר: מן שלש עשרה שנה 3 ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם

אשבים ודבר ולא שמעתם: ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלה ולא שמעתם ולא היתם את אונכם לשמע: לאמר שבו נא איש מדרכי ה

inf. v. 25

הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבתיתם למן עולם ועד עולם: ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא שמעתם אלי

385 p. 10
תכעסוני
prop. 10 v. 25

7 נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם: לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם

9 יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: והאבדתי מהם קול ששון וקול שמהה קול חתן וקול

פלה קול רתים ואור נר: והיתה כל הארץ הזאת לחרבה

יתירו' 7.7. א' במקום ה' 3.7. לזועה ק' 9.7

לחרבה לשמה ועברו הגוים האלה את מלך בבל

& post 70. annos liberatio.

1 2 שבעים שנה: והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על-

מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל-

Judicia imminetia Babylonis & alius gentibus

1 3 ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: והבאותי

pa
ariditate

על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה

את כל הפתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על-

1 4 כל הגוים: כי עברו בכם גם חמה גוים

רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם בפעלים

וכמעשה ידיהם:

repraesentantur poculo irac.

1 5 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין

החמה הזאת מידי והשקיתה אותו את כל הגוים

1 6 אשר אנכי שלח אותך אליהם: ושתי והתגעשו

והתהללו מפניי חרוב אשר אנכי שלח בינתם:

1 7 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים

1 8 אשר שלחני יהוה אליהם: את ירושלים ואת ערי

יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה

1 9 לשמה לשרקה ולקללח ביום הזה: את פרעה מלך

כ מצרים ואת עבריו ואת שריו ואת כל עמו: ואת כל

הערב ואת כל מלכי ארץ העוין ואת כל מלכי ארץ

פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת

2 1 שארית אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון:

2 2 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי

2 3 אשר בעבר הים: את דרן ואת תימא ואת כוז ואת

2 4 כל קצוצי פאה: ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי

כה הערבה שבניים במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת

2 6 כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי

הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל

הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך

ישתה

Lgypt
frans
Arabia

etiam de non arabum
et cinnab.

Babel

v. 13. ק והבאתי

27 ישתה אחריהם : ואמרת אליהם כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונמלו ולא
 28 תקומו מפני החרב אשר שלח ביניכם : והיה
 כי ימאנו לקחת הפוס מידך לשתות ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו : כי הנה בעיר
 29 אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל לחרע ואתם הנקה
 (interrogative) תנקו לא תקו כי חרב אני קרא על כל יושבי הארץ
 נאם יהוה צבאות : ואתה תנבא אליהם את כל
 הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה מפרום ישאג
 וממעון קדשו יתן קולו ישאג על נהו הידר
 31 כחרבים יענה אל כל יושבי הארץ : בא שאון ער קצה
 הארץ כי ריב ליהוה בנוים נשפט הוא לכל בשר
 32 הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה : כה אמר
 יהוה צבאות הנה רעה יצאת מני אלגוי וסער גדול
 33 יעור מירפתי ארץ : והיו חללי יהוה ביום ההוא
 מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו
 34 ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו חיללו הרעים
 וועקו והתפלושו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבות
 ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה : ואבר מנוס מן לה
 35 הרעים ופליטה מאדירי הצאן : קול צעקת הרעים
 36 ויללת אדירי הצאן כי שרד יהוה את מרעיתם : ונדמו
 37 נאות השלום מפני חרון אף יהוה : עזב ככפיר סבו כי
 38 היתה ארצם לשמה מפני חרון חיונה ומפני חרון אפו :
 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך א
 הורד היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר : כה אמר
 יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה
 הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר
 צויתוך לדבר אליהם אל תגרע דבר : אולי ישמעו 3
 וישבו Ggggg 1111

† dis-
perfo-
nces v.

CAP: כו
 XXVI
 Vates ob po-
 nentiam
 populo pu-
 blice incul-
 coram

הפ' בחולם ובחירק הת' v. 34. א' בקמץ v. 30.

וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
 4 השב לעשות להם מפני רע מעלליהם: ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורת אשר
 ה נתתי לפניכם: לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר
 6 אנכי שלח אליכם והשבם ושלח ולא שמעתם: ונתתי
 את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה
 7 לכל גויי הארץ: וישמעו הכהנים
 והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים
 8 האלה בבית יהוה: ויהי ככלות ירמיהו לדבר את
 כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו
 9 הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: מדוע
 נבית בשם יהוה לאמר בשלו יהיה הבית הזה והעיר
 הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו
 בבית יהוה: וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה
 ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
 11 החדש: ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים
 ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש חזה כי נבא
 12 אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ויאמר
 ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה
 שלחני להנביא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את
 כל הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם
 13 ומעלל כם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה
 אל הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני בידכם עשולי
 14 כטוב וכישר בעיניכם: אך ידעו הדעו כי אם ממתים
 אתם אתי כי הם נקו אתם נתנים עליכם ואל
 העיר הזאת ואל ישובה כי באמת שלחני יהוה
 עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים
 16 האלה: ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים
 ואל

ad mortem
deposcitur a
sacerdotibus.

sed apud
Principes ad
mandatum
Dei prouo-
cans,

13 *et tunc bonas facit vias
suis, et sicut iustus, et an-
dite in voce Domini, et ve-
sti: et manifestabit omnia
14 ad malum (malum) quod locu-
tus est aduersus eos.
4071 H. 3. f. N.*

ו. 6. ה. יתיר ה.

ואל חנניאיים אין לאיש הזה משפטמות כי בשם
 יהוה אלהינו דבר אלינו : ויקמו אנשים מזקני 17
 הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר : מיכיה 18
 המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר
 אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון
 שדה תחרש וירושלים עינם תהיה ותהר הבית לבמות
 יער : ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה 19
 הלא ירא את יהודה ויחל את פני יהודה וינחם יהוה אל
 הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה
 על נפשותינו : וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו ב
 בן שמעיהו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת
 ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו : וישמע המלך 21
 הויקסו כל נבואיו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך
 המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים וישלח 22
 המלך הויקסו אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור
 ואנשים אתו אל מצרים : ויצאו את אוריהו ממצרים 23
 ויביאוהו אל המלך הויקסו ויכהו בחרב וישלח את
 נבלתו אל קברי בני העם : אך יד אחיכם בן שפן 24
 היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו :
 בראשית ממלכת הויקסו בן יאושיהו מלך א
 יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר :
 כה אמר יהוה אלי עשה לך כוסרות וממות ונחתם 2
 על צווארך : ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב 3
 ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד
 מלאכים הבאים וירשם אל צדקיהו מלך יהודה :
 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות 4
 אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם : אנכי עשיתי ה
 את הארץ את האדם ואת בהמה אשר על פני
 הארץ

quibus affur-
gunt senio-
res, allegan-
tes similia
exempla.

CAP. כו
XXVII.
Symbolo iu-
go: un seni-
tus subenda
Iudxis vic-
nisque genti-
bus repriz-
sentatur.

מלאו ו' י. מיכה ק. v. 18.

צדקיהו

*Perfect voluntatis.
(Zwald.)*

6 הָאָרֶץ בְּכַח הַגָּדוֹל וּבִזְרוּעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לְאִשֶּׁר
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָי וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתַתִּי אֶת־כָּל־הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה
 בְּיַד נְכוֹכְדַנְאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה
 7 נֹתַתִּי לוֹ לְעַבְדּוֹ וְעַבְדּוֹ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־
 בְּנֵי־בָנָיו עַד בֹּא־עַת אֶרְצוֹ גַּם־הוּא וְעַבְדּוֹ כֹּז גּוֹיִם רַבִּים
 8 וּמַלְכִים גְּדוֹלִים וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבְדוּ
 אֹתוֹ אֶת־נְכוֹכְדַנְאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֶת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן
 אֶת־צְוֹאוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֲרֹב וּבְרָעַב וּבְדַבַּר אֶפְקָד
 9 עַל־הַגּוֹי הַהוּא נֹאֵם־יְהוָה עַד־חַמִּי אַתֶּם בְּיָדוֹ וְאַתֶּם
 אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קְסָמֵיכֶם וְאֶל־חֲלֻמֹתֵיכֶם
 וְאֶל־עֲנֻנֵיכֶם וְאֶל־כִּשְׁפֵיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֵלֵיכֶם
 10 לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם נֹבְאִים
 לָכֶם לַמַּעַן תִּרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהִדַּחְתִּי
 11 אֶתְכֶם וְאֶבְרַתְּכֶם וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צְוֹאוֹ בְּעַל
 מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־אֲדַמְתּוֹ נֹאֵם־יְהוָה
 12 וְעַבְדָּה וַיֵּשֶׁב בָּהּ וְאֶל־צְדָקָהּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הִבִּיאוּ אֶת־צְוֹאֵרֵיכֶם בְּעַל
 13 מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֹתוֹ וְעִמּוֹ וְחָיו לְמַה תִּמּוֹתוּ אִתָּהּ
 וְעִמָּהּ בַּחֲרֹב בְּרָעַב וּבְדַבַּר כֹּז אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֶל־הַגּוֹי
 14 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי
 הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ
 15 בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם נֹבְאִים לָכֶם כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נֹאֵם־
 יְהוָה וְהֵם נֹבְאִים בְּשֵׁמִי לְשַׁקֵּר לַמַּעַן הִדַּיְתִי אֶתְכֶם
 16 וְאֶבְרַתְּכֶם אַתֶּם וְהַנְּבִיאִים הַנְּבִאִים לָכֶם וְאֶל־הַכֹּהֲנִים
 וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 תִשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִאִים לָכֶם לֵאמֹר הִנֵּה
 17 כָּלִי בֵּית־יְהוָה מוֹשְׁבִים מִבְּבִלְיָה עֹתָהּ מִהֲרֹה כִּי
 שֶׁקֶר הֵמָּה נֹבְאִים לָכֶם אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֵלֵיהֶם עַבְדּוֹ
 אֵת

† praefigiatos v.

submissio- nem Zedekiz suadet.

אֵלֶּיךָ
 נֹבְאִים
 צְוֹאוֹ
 מֶלֶךְ
 צְוֹאוֹ
 הַבְּרִי
 נְכוֹכְ
 מֶלֶךְ
 וְרִישׁ
 יִשְׂרָאֵל
 יְהוּדָה
 אֶתְכֶם
 הַזֶּה
 דְּבָרֵי
 הַחֲמִישִׁי
 בְּבֵית
 אֲמִיר
 עַל מִן
 הַמְּקוֹם
 נְכוֹכְדַ
 בָּבֶל
 נִלְוָה
 הַזֶּה
 וְאֶת
 וְלֵעֵנִי
 דְּבָרֵי
 מִבְּבִלְיָה

את מלך בבל והיו למה תהיה העיר הזאת הרפה: ואם 18
 נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגער נא ביהוה
 צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית
 מלך יהודה ובירושלם בבבל: כי כה אמר יהוה 19
 צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכונות ועל יתר
 הכלים הנותרים בעיר הזאת: אשר לא לקחם כ
 נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכניה בן יהויקים
 מלך יהודה מירושלם בבבל ואת כל חרי יהודה
 וירושלם: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי 21
 ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך
 יהודה וירושלם: בבבל יבאו ושמה יהיו עד יום פקדי 22
 אתם נאם יהוה והעליתם והשבתים אל המקום
 הזה: ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת א
 צדקיה מלך יהודה בשנת הרביעית בחדש
 החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מבבוען
 בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר: כה 2
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את
 על מלך בבל: בעוד שנתים ימים אני משיב אל 3
 המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח
 נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם
 בבל: ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל 4
 גלות יהודה הנבאים בבבלה אני משיב אל המקום
 הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל:
 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ה
 ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה: ויאמר 6
 ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יכם יהוה את
 דברך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה
 מבבל אל המקום הזה: אך שמע נא הדבר הזה 7

יבאו

CAP. כח. XXVIII. Chanani's vati contradi- cens verbis,

Ggg 88 3 00000 אשר

בשנה ק'י.ו. יתיר ו' 20.

8 אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם: הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה
 9 ולדבר: הנביא אשר ינבא לשלום כבא דבר הנביא ינדע הנביא אשר שלחו יהוה באמרת: ויבא הנביא הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא
 10 וישברו: ויאמר הנביא לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה בכה אשבר את-על נכבדנאצר מלך-בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל-הגוים וילך ירמיה הנביא לדרך:

& facilis

retunditur,

ויהי דבר יהוה אל-ירמיהו אחרי שבור הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: הלוך ואמרת אל-הנביא לאמר כה אמר יהוה מוטת עין שברת ועשית תחתיך מטות ברזל: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על-צואר כל-הגוים האלה לעבר את-נכבדנאצר מלך-בבל ועברו וגם את-חירת השדה נתתי לו:
 10 ויאמר ירמיה הנביא אל-הנביא שמענא הנביא לא-שלחך יהוה ואתה הכטחת את-העם הזה על-שקר: לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מרת כי-סרה דפרת אל-יהוה: וימת הנביא בשנה ההיא בחרש השביעי:

eique poena mortis denunciatur.

CAP. 28. 29. Epistola captiuos in Babel solatur

א ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל-יתר זקני הגולה ואל-הכהנים ואל-הנביאים ואל-כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם כבבלה:
 2 אחרי צאת וכניה המלך והנבירה ותפריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ביד אלעשה

אלעשה בן-שפן וגמריה בן-חלקיה אשר שלח
 צדקיה מלך-יהודה אל-נבוכדנאצר מלך בבל
 בבלה לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לבל-הגולה אשר-הגלית מירושלם בבלה: בנה
 בתים ושב ונסעו גנות ואכלו את-פריה: קחו נשים
 והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת-בנותיכם
 תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו-שם ואל-
 תמעטו: ודרשו את-שלום העיר אשר-הגלית אתכם
 שמה ותפללו בעדה אל-יהוה כי בשלומה יהיה
 לכם שלום: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל אל-ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם
 וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם
 מחלמים: כי בשקר הסנבאים לכם בשמי לא שלחתים
 ואם יהוה: כי כה אמר יהוה כי לפי מלאתי
 לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את-
 דברי הטוב להשיב אתכם אל-המקום הזה: כי אנכי
 ידעתי את-המחשבת אשר אנכי השב עליכם נאם-
 יהוה מהשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
 ותקוה: וקראתם את-נהלכתם והתפללתם אלי
 ושמעתי אליכם: ובקשתם אתי ומצאתם כי הדדשני
 בכל-לבבכם: ונמצאתי לכם נאם-יהוה ושבתתי את-
 שכייתכם וקבצתי אתכם מכל-הגוים ומכל-המקומות
 אשר הדחתי אתכם שם נאם-יהוה והשבתתי אתכם
 אל-המקום אשר-הגלית אתכם משם: כי אמרתם טו
 הקים לנו יהוה נבאים בבלה: כי כה אמר
 יהוה אל-המלך היושב אל-כסא דוד ואל-כל-העם
 היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא ישיאו אתכם
 בגולה: כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם
 את

& dehortatur a Pseudoprophets.

captivisque liberationem promittit corporalem & spiritua-lem.

Regi Zedekiae ac aliisque remanentibus,

*11. non ego novi cogitationes, quae
 ego cogitavi (Nem) scio vos, etc.
 12. cogitationes, non in malis, sed dantes
 vobis navissimam (finem op-
 tata) et spem.
 12. et invocabilis, ineluctabilis
 et orabilis ad me: et exaudi-
 am ad vos.
 13. et quaeritis me, et in-
 ventis me, cum quaesiveritis
 me in toto corde vestro.
 14. et invenias vobis, etc.
 14. 29.*

v. 14. שבותכם ק'.

את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם
 בתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע: ורדפתי
 אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל
 ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל
 הגוים אשר יהדותים שם: תחת אשר לא שמעו אל
 דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי
 הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: ואתם
 שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם
 בכלה: כה אמר יהוה זבאות אלהי ישראל
 אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים
 לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך
 בבל והכם לעיניכם: ולקח מהם קללה לכל גלות
 יהודה אשר כבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחאב
 אשר קלם מלך בבל באש: יען אשר עשו נבלה
 בישראל וינאפו את נשי רעים וידברו דבר בשמי
 שקר אשר לא צויתים ואנכי הוידע ועד נאם יהוה:
 כה אמר יהוה זבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אפה
 שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם
 ואל צפניה בן מעשיה חכהו ואל כל חכהנים לאמר:
 יהוה נתנה כהן מחת יהוידע חכהו להיות פקדים בית
 יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל
 המהפכת ואל הצינק: ועתה למה לא גערת בירמיהו
 הענתתי המתנבא לכם: כי על פן שלח אלינו בכל
 לאמר ארבה היא בנו בתים ושבנו ונטעו גנות ואכלו
 את פריהו: ויקרא צפניה חכהו את הפסח הזה באוני
 ירמיהו הנביא: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמר: שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל
 שמעיה

18 + horrib-
das
+ nervus

& duobus
Pseudopro-
phetis ac si-
milibus exi-
tium praedi-
cit.

כה

7 + neivus

v. 18. ק. לזעוה ק. v. 23. היורע ק.

שמעיה הנחלמי יען אשר נפא לכם שמעיה ואני לא
שלחתי ויבטח אתכם על שקר: לכן כה אמר יהוה
הנני פקר על שמעיה הנחלמי ועל ירעו לא יהיה לו
איש ישב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי כרה דבר על יהוה:

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה א
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל
הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: כי הנה ימים
באים נאם יהוה ושכתי את שבות עמי ישראל ויהודה
אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבתם
וירשיה: ואלה הדברים אשר דבר יהוה

אל ישראל ואל יהודה: כי כה אמר יהוה קול חרבה ה
שמענו פחד ואין שלום: שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיוצא ונדפכו
כל פנים לירקון: הוי כי גדול היום ההוא מאין במהו
ועת צרה היא לעקב ומפנה ישע: והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארה

ומסרותיה אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: ועבדו
את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם:
ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת
ישראל כי הנני מושיעה מרחוק ואת ירעה מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: כי אתה
אני נאם יהוה להושיעה כי אעשה כל זה בכל
הגוים אשר הפיצתיך ישם אך אתה לא אעשה
כל זה ויסרתיה למשפט ונקמה לא אנקה:

כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחמת
מכתך: אי ידון דינה למזור רפאות תעלה אין לך: 13
כל מאהבך שבהוד אותך לא ירשו כי מפת אויב 14
הההה Hhhhh הכיתך

CAP. L
XXX.
Dicta scribere
iubetur le-
rem. de red-
tione & re-
demtione lu-
dazorum

per Messiam
excitandum,

qui plagam
deseratom
sanaturus

13. *non sic dixit Dg: despera-
ta e contribio tua, dolo-
nifera (6) plaga tua.*

par. 11. fractura fumeri tui

7 resti-
tutionis,
46: 11.

הכיתיד מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך
 מו מה תזעק על שברך אנוש מכאבר על רב עונך
 16 עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך : לכן כל אכליך
 יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיה למשפה
 וכל כוזב אתן לבו : כי אעלה ארכה לך וממכותיך
 17 *nam ascendit faciam, sicut
 nitalem tibi, et a plagis tuis
 sanabo te.*
 ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש
 18 אין לה : כה אמר יהוה הנני שב שבות
 אהלי יעקוב ומשפנותיו ארחם ונבנתה עיר על תלה
 19 וארמון על משפטו ישב : ויצא מהם תודה וקול
 משחקים והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערו :
 כ והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל
 21 לחציו : והיה אדירו מפנו ומשלו מקרבו יצא
 והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לנשת
 22 *et erit mihi in populo
 ad ego eis vobis in deo.*
 אלי נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
 לאלהים :

Rex & Sacerdos futurus sit.

f dimi-
nuc-
tur. Job.
14: 21.

23 הגה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש
 24 רשעים יחול : לא ישוב חרון אפי יהוה עד עשתו ועד-
 הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה :
 א בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
 2 משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם : כה אמר
 יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוח להרגיעו
 3 ישראל : כרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
 4 על כן משכתיך חסד : עוד אבנה ונבנית בתולת ישראל
 ה עוד תעדי תפיד ויצאת במחול משחקים : עוד תפועי
 6 כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : בי יסוס קראו
 נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו :
 7 כי כה אמר יהוה רנו גיעקב שמחה וצהלו
 בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את-
 עמך

CAP. 31.
XXXI.
Repetitur, explicatur & confirmatur promissio prior.

מלא ו . 18. יפתח בסף ק' ibid. יתיר א' 16. v.
הפטרת ליום שני של רה 2. v.

עמד את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ צפון 8
וקפצתם מידכתי ארץ במסעור ופסח הרהו וילדת יחרו
קהל גדול ישבו בה : בככי לבאו ובתחנונים אוכלים 9
או ליבם אל-נחלי מים בדרך ישר לא יפְשלו בה כִּי-

הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא : שמעו

דברי הוזה גויים והנהירו באינים מכוהק ואמרו/מזחה

ישראל יקמצנו וישמרו/כרעה עדרו : כִּי פְדָה יהוה את-

יעקב וגאלו מיד חוק ממנו : ובאו ורננו במרום ציון 11
ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל-

בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוספו

לראבה עור : אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזמנים

יחרו והפכתי אכלם לששון ונחמתיים ושמהתיים

מיגונם והייתי נפש הכהנים רשועים את טובי ישבעו 12
נאם יהוה : ויהי כהן אחד קול בשמע נהי בכי מטרורים/

רחל מבכה על בניה/מאנה לה נחם על-בניה כי איננו :

כה אחר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מרמעה 13
כי יש עבר לפעלך נאם יהוה וישבו מארץ אויבם

ויש-תקווה לאחריתך נאם יהוה וישבו בנים לגבולם

שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואנסר כעגל לא 14
למר השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי : כי אחר

שובי נחשתי ואחרי הודיעי ספקתי על ידך בשתי זגם

נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי : הבו יקור לו אפרים ב-

אם לך שעשועים כי-מדי דברי בוז/זכר אונחנו עור

על-פן המז מעי לו רחם ארחכנו נאם יהוה : חציבי לך צינים

למסלח דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל-

עריף אלה : ער-טמי מתחפיקן חבת השובבה כי- 17
החחה ב H h h h h 2

עד באן הפטרת ליום שני v. 20. א. כמין v. 8. של רוה v. 21. ק. הלכת.

Aduent, et natiuitas...
10. Aduentus sancti Thomae regis
et natiuitas in insula a lon-
ge: aduentus sancti Thomae regis
ad insulam Thule, congrega-
tio eorum, et expositio eorum
sicut noster gregorius suu.
11. Expositio enim Joh. Laco.
12. Expositio enim Joh. Laco.
13. Expositio enim Joh. Laco.

14. Expositio enim Joh. Laco.
15. Expositio enim Joh. Laco.
16. Expositio enim Joh. Laco.
17. Expositio enim Joh. Laco.

18. Expositio enim Joh. Laco.
19. Expositio enim Joh. Laco.
20. Expositio enim Joh. Laco.
21. Expositio enim Joh. Laco.

22. Expositio enim Joh. Laco.
23. Expositio enim Joh. Laco.
24. Expositio enim Joh. Laco.
25. Expositio enim Joh. Laco.

Signa aduentus Messia.

ברא יהוה חדשה בארץ נקכה תסובב גבר :
 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד ואמרו
 ארתי הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשוכי ארתי
 24 שבותם יברכה יהוה נוה צדק הר הקדש : וישבו בה
 יהודה וכל עריו יחדו אפרים ונפתלי בעדר : כי חרותי
 25 נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי : על זאת הקיצתי
 27 ואראה ושנתי ערבה לי : הנה ימים באים
 נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה
 28 זרע אדם וזרע בהמה : והיה כאשר שקדתי עליהם
 לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע בן אשקר
 29 עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה : בימים ההם לא
 יאמרו עוד אבות אכלו כסר ושני בנים תקדינה : כי
 31 אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הכסר תקדינה
 שניו : הנה ימים באים נאם יהוה וברתי את בית
 32 ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה : לא כברית אשר
 ברתי את אבותם ביום החוקי כידם להוציאם מארץ
 מצרים אשר חמה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם
 נאם יהוה : כי זאת הברית אשר אמרת את בית ישראל
 33 אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתו בכרפם
 ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי
 לעם : ולא ילמדו עוד איש את דעהו ואיש את אחיו
 34 לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקמנס ועד
 גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
 לה אפר עוד : כה אמר יהוה נתן שמש לאור
 יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה דנע הים ויהמו גליו
 36 יהוה צבאות שמו : אם ימשו החקים האלה מלפני נאם
 יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים :
 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו
 מוסדי

*quis inebriare feci ante
 somnum lassum, et omnia
 carinam dolentem exple
 vi gaudio.*

*anticipare
 - ut arboris
 fructus sumi quisque in fructu
 sociali*

*lebo legem meam in interiori eorum
 et supra eos coram scribam eam: et
 ego ero eis in deum, et ipsi amant me
 in populo.*

Atque ad mentem

*quod supra scribitur
 notandum*

Nouum fedus, eiusque bona & beneficia.

*prophetia in
 prophetia
 mystica*

ידגש אחר שורק v. 34. עת בחק v. 33.

1 מוסדי ארץ למטה גם אני אבאם בכל זרע ישראל
 2 על כל אשר עשו נאסדיהוה אסדיהוה חנה ימים 38
 3 נאס יהוה ונכנתה העיר ליהוה מפגל חננאל עדי
 4 שער הפגרה: ויצא עוד לנה חמתה נגדו על גבעת
 5 גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים וההשן מ
 6 וכל השמות עד נחל קרון עד פנת שער הסוסים
 7 מורחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד
 8 לעולם: *הדבר אשר היה א*
 9 אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית לדקיהו
 10 מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה
 11 לנבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים
 12 וירמיהו תנבא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית
 13 מלך יהודה: אשר בלאו דקיהו מלך יהודה לאמר
 14 מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את
 15 העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: וצדקיהו מלך
 16 יהודה לא יפלט מיד הכשדים כי הנתן ביד מלך
 17 בבל ודבר פיו עם פיו ועינו את עינו תראינה: וככל ה
 18 וליך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאס יהוה
 19 כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו
 20 ואמר ירמיהו הרי דבר יהוה אלי לאמה חנה הנמאל
 21 בן שלם הדך בא אליך לאמר קנה לך את ידי אשר
 22 בענתות כי לך משפט הנאלה לקנות: ויבא אלי
 23 הנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר
 24 אלי קנה נא את ידי אשר בענתות אשר בארץ
 25 בנימין כי לך משפט הרישה ולך הנאלה קנה לך
 26 ואני כן דבר יהוה הוה: ואקנה את הידה מאת
 27 הנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לנו את הכסף
 28 שבעה שקלים ועשרה חספ: ואכתב בספר ואחתם
 29 חהחהג Hhhhh3 ואעד

CAP. לב.
 XXXII.
 Obfessa vrbe
 leruf vates
 carcere de-
 tentus, ag-
 emere iube-
 tur, in spem
 liberationis
 ex captivita-
 te certam.

imp. Nephel
 † יתת יתת

v. 1. השדמות ק v. 40. קוק v. 39. באים ק ולא כ v. 38.
 v. 7. הפטרת בהר בסיני v. 6. ועיניו ק v. 4. בשנה ק
 דב בקמן

(Lutherus 17)
713

11 ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים : ואקה את ספר

המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הנלווי :

12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן

מחסיה לעיני הנמאל ודי ולעיני העדים הכתובים

בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחרצר

13 המטרה : ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר :

14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את

הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום

ואת ספר הנלווי הזה ונתתם בכלי הרש למען לעמדו

15 ימים רבים : כי כה אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושרות וכרמים בארץ

16 הזאת : ואתפלל אליהו אחי תתי

את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר : אהה

אחי יהוה הנני אתה עשית את השמים ואת הארץ

בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לאיפלא מפך כל

18 דבר : עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק

בניהם אחריהם האל הגדול הנבור יהוה צבאות

19 שמו : גדל העצה ורב העלילה אשר עינה פקחות

על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפדיו

20 מעלליו : אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד

היום הזה ובני ישראל ובאדם ותעשה להם שם פיום הזה :

21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באותות

ובמופתים ובכד הזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול :

22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם

23 לתת להם ארץ זבת חלב ודבש : ויבאו וירשו אתה

ולא שמעו בקולך ובתרוחך לאי הלכו את כל אשר

צויתם להם לעשות לא עשו ומקרא אתם את כל

24 הרעה הזאת : הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר

נתנה

ובתורתך ק. 17:23

שקם חת

T hys

non diffidit
in hac terra
et non timet
et non timet
et non timet

Acta Domini Neroni, ecc. ha fi-
cisti coelos et terram tua virtute
maxima, et brachio tuo optato :
non timet, non timet, non timet.

et magna tua

facies in antedictis in millibz
et in tribus iniquitatem pa-
trum in filiis cum patre eos.

19 opere. Magna con filio, et multo
oper equis oculis aperti, fuit in
omnibus illorum hominum, ad deum
amicis, servatis eis fuit, et secunde

20 fructu operum.

21 qui dixerunt signa et ostende
in terra degypti, inquit et in
sicut, tu in dardani, tu in

22 per
brachii,

Job. 3:1
22.

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

נתנה ביד הפשדים הנלחמים עליה מפני החרב
 והרעב והרבר ואשר דברת היה והנה ראה : ואתה כה
 אמרת אלי ארני יהודה קנה לך השדה בפסף והעיר
 עדים והעיר נתנה ביד הפשדים : ויהי דבר 26
 יהודה אל ירמיהו לאמר : הנה אני יהוה אלהי כל בשר 27
 המלני יפלא כל דבר : לכן כה אמר יהוה הנני נתן 28
 את העיר הזאת ביד הפשדים וביד נבוכדראצר מלך
 בבל ולקחה : ובאו הפשדים הנלחמים על העיר הזאת 29
 והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הפתים
 אשר קטרו על גנותיהם לפעל והסכו נסכים לאלהים
 אחרים למען הכעיסני : כי היו בני ישראל ובני יהודה ל
 אך עשים הרע בעיני מנעו תיהם כי בני ישראל אך
 מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה : כי על אפי 31
 ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו
 אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני : על כל דעת 32
 בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעיסני המה
 מלביהם שריהם פהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישיבי
 ירושלים : ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם 33
 ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר : וישימו שקוציהם 34
 בפית אשר נקרא שמי עליו לממאוי : ויבנו את כמות לה
 הפעל אשר בניא בן הנם להעביר את בניהם ואת
 בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי
 לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה :
 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל 36
 העיר הזאת אשרי אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל
 בחרב וכרעב ובדבר : הנני מקבצים מכל הארצות 37
 אשר הרחתיים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול
 והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח : והיו לי 38
 לעם

*27. locutus est Jeremias ad populum
 dicens: hinc in qua difficile est
 habitare parit alia verbum.*

id est

et non timui

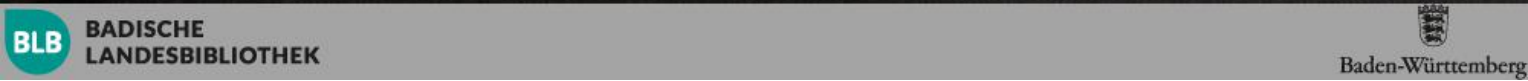
38. et non timui

החטיא ק' 35. ער כאן הפטרת סווי 27.

לעם ואני אחיה להם לאלהים ונתתי להם לב אחד
 ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להסור בנייהם
 אחריהם : וברתי להם ברית עולם אשר לא אשוב
 מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם
 לבלתי סור מעלי : וששתי עליהם להטיב אותם
 ונמעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי :
 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם
 הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא
 עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם : ונקמה
 הישדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא
 מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשרים : שדות בכסף
 יקנו וכתוב בפסד וחתום והער עדים בארץ בנימן
 ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי
 השפלה ובערי הנגב כי אשוב את שבותם נאם יהוה :
 ויהי דבר יהוה אלי דרמיהו שנית והוא עורנו
 2 עצור בְּחַצְרֵי הַמְּטָרָה לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה יְהוָה
 3 יוֹצֵר אוֹתָהּ לְחִכְיָנָה יְהוָה שְׁמוֹ : קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָ וְאֶגְדָּרְךָ
 4 לֶךְ גְּדִלוֹת וּבְצֻרוֹת לֹא יִדְעוּם : כִּי כֹה
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּתִי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל בְּתִי
 מַלְכֵי יְהוּדָה הַנִּתְצָרִים אֶל־הַסְּלָלוֹת וְאֶל־הַחֶרֶב :
 ה בָּאִים לְהַלְחֵם אֶת־הַכְּשָׁרִים וּלְמַלְאֵם אֶת־פְּגָרֵי
 הָאָדָם אֲשֶׁר־הִבִּיתִי כֹאפִי וּבְחַמְתִּי וְאֲשֶׁר־הִסְתַּרְתִּי פְּנֵי
 כַּהֲעִירָה הַזֹּאת עַל כָּל־רַעְתָּם : הִנְנִי מַעֲלָה לָהּ אֲרֻכָּה
 וּמְרֻפָּא וְנִמְאַתָּם וְגִלִּיתִי לָהֶם עֲתֵרֶת שְׁלוֹם וְאִמְרָת :
 7 וְהִשְׁבַּתִּי אֶת־שְׁבוֹת יְהוּדָה וְאֶת־שְׁבוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְנֵתִים
 כִּבְרָאשֵׁנָה : וְשִׁחַתְתִּים מִכָּל־עֹנֵם אֲשֶׁר־הִטְאוּ־לִי
 וְסַלַּחְתִּי לְכוֹל־עֲוֹנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר־הִטְאוּ־לִי וְאֲשֶׁר־פָּשַׁעוּ
 9 בִּי : וְהוֹתַח לִי לְשֵׁם שְׁשׁוֹן לְתַחֲלָה וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל־גּוֹיֵי
 הָאָרֶץ

32m. 30. 31. et ego ero eis in deum.
 Et dabo eis cor unum et viam unam
 ad timendum me omnibus diebus ; in domo
 eius et in domo sua in seculum.
 33m. 1. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 41. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 42. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 43. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 44. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 45. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 46. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 47. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 48. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 49. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.
 50. Et dabo eis pacta vetera ; quia
 non revertar a posteris ; et non
 benefacientibus me eis ; et simoniam
 meam dabo in corde eorum ; ad non
 recedens de super me.

CAP. 31.
 XXXIII.
 Repetita
 poena capti-
 vitatis & liber-
 atio ex ea.

הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה
אותם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום
אשר אנכי עשה להם: כה ואמר יהוה

עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובהצות ירושלים
הנשבות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: קול

ישוין וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו
מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ

בבראשנה אמר יהוה: כה אמר יהוה
צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועד
בהמה ובכל עריו נוהרעים מרבים צאן: בערי ההר

בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על יד מנה
אמר יהוה: הנה ימים באים נאם יהוה

והקמתי את הדבר הפזוב אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה: בימים ההם ובעת ההיא
אזמית לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ:

בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה
אשר יקרא לה יהוה יצקנו: כי כה אמר יהוה
לא יפרת לדוד איש יושב על כסא בית ישראל:

ולכהנים הלויים לא יפרת איש מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור: כה אמר יהוה אם

תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולכלתיהו
יומם ולילה בעתם: גם בריתי חפר את דוד עבדי
מחיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים

משרתי: אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול
הים *CCCCI*

*14. Ecce dies venient (Jert)
ubi dicit Dg: et suscitabo verba
soria qd locutus sum ad domum
Israel, at lupu domo Judae.
Is in diebus illis, et in tempore
illo germen iustitiae, et faciat
iudicium, et iustitiam in terra
Iherosolim, et per Jerusalem
habitu in fiducia: et ille qui
vocabit eam. (Jer) 33. Is iustitia
20. pro.*

+ 7 explanationem

מדד nipl. m

*ac Redemptio
per Messiam
certa & salu-
tatis.*

*holocaustum offeras
facilis
770
hunc*

CCCCI

יום בן ארבה את זרע דגד עבדי ואת הלויים משרתי אתי :

ויהי דבר יהוה אלי ירמיהו לאמר : הלא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון בהיות עוד גוי לפניהם :

כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי : גם זרע יעקוב ודור עבדי אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אנבהם ישחק ויעקב כיאשוב את שבותם ורחמתיים :

כה אמר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדנאצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש : ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובירו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא : אך שמע דברי יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות כהרב : בשלום תמות ובמשפוחות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך בן ישראל ויהי ארון יספוד לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה : וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם : וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עקקה כי הנח נשאר בערי יהודה ערי מבצר :

אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה צדקיהו בלית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דור

high. (estim est videtur)

partis qui dominatur in terra videtur captivos

in dominio manus eius

de te, iuxta ad te ad unum videtur + dicit comburendus videtur

non dicitur post. v. 13.

CAP. לר XXXIV. Zedekie R. captivitas praedicitur, & vrbis excidium.

Perfidia ludorum, seruos manumissos retractionem redarguitur,

דפטרת משפטם v.8. אישיב ק' ibid. מלא ו' v.26.

*ut non original feratibus
at in, a hinc forte suo
quorum*

דרור: לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת עֶבְדוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ הָעֶבְרִי 9
 וְהָעֶבְרִי חֲפְשִׁים לְבִלְתִּי עֶבֶד-בְּסִי הַדְּרוֹר אֲחִיהוּ אִישׁ:
 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל-הַשְּׂרָיִם וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּבֵרִית לְשַׁלַּח 10
 אִישׁ אֶת-עֶבְדוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ חֲפְשִׁים לְבִלְתִּי עֶבֶד-
 בְּסִי עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלְחוּ: וַיִּשְׁנֹבוּ אַחֲרַי כִּן וַיֵּשְׁבוּ אֶת- 11
 הָעֶבְדִּים וְאֵת-הַשִּׁפְחֹת אֲשֶׁר שָׁלְחוּ חֲפְשִׁים וַיִּכְפְּשׂוּם
 לְעֶבְדִּים וּלְשִׁפְחֹת: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי 12
 יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל 13
 אֲנִכִּי בְרִית בְּרִית אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצֵאִי אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֶבְדִּים לֵאמֹר: מִקֵּץ שִׁבְעַת עָלָיִם 14
 תִּשְׁלַח אִישׁ אֶת-אֲחִיו הָעֶבְרִי אֲשֶׁר יִכְבֵּר לָךְ וְעֶבְדְּךָ
 שֵׁשׁ שָׁנִים וּשְׁלַחְתוּ חֲפְשִׁי מֵעִמְךָ וְלֹא-שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם
 אֵלַי וְלֹא הָטוּ אֶת-אָזְנָם: וַתִּשְׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ 15
 אֶת-הַדְּבָר בְּעֵינַי לְקִרְאֵי דְרֹר אִישׁ לְרַעְיוֹ וַתִּכְרְתוּ בְרִית
 לִפְנֵי בְּרִית אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: וַתִּשְׁבוּ וַתַּחֲלִלוּ 16
 אֶת-שְׁמִי וַתִּשְׁבוּ אִישׁ אֶת-עֶבְדוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ
 אֲשֶׁר-שָׁלַחְתֶּם חֲפְשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׂוּ אֹתָם לְהִיזְרֹת
 לָכֶם לְעֶבְדִּים וּלְשִׁפְחֹת: לָכֵן כֹּה-אָמַר 17
 יְהוָה אֱתֶם לֹא-שָׁמַעְתֶּם אֵלַי לְקִרְאֵי דְרֹר אִישׁ לְאֲחִיו
 וְאִישׁ לְרַעְיוֹ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרֹר נֹאם-יְהוָה אֵל הַחֶרֶב
 אֶל-הַדְּבָר וְאֶל-הַרְעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזֹעָה לְכָל
 מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ: וְנָתַתִּי אֶת-הָאֲנָשִׁים הָעֶבְרִיִּים אֶת- 18
 בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא-חִקִּימוּ אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר בְּרַתוֹ
 לִפְנֵי הָעַגְל אֲשֶׁר בְּרַתוֹ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְדוּ בֵּין בְּתָרֵי: עָרֵי 19
 יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם הַפְּרָסִים וְהַכְּהֵנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ
 הָעֶבְרִיִּים בֵּין בְּתָרֵי הָעַגְל: וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אִיבֵיהֶם כ
 וּבְיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתְדָה נְבִלְתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף 20
 הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ: וְאֶת-צִדְקָתוֹ מִלֵּד יְהוּדָה 21

& poenz gra-
uesis denun-
ciantus.

ט ט ט ט ט ב 2 Iiiii ואת
לזועה ק' 17. ויבכשו ק' 11.

ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וכו'
 2 חיל מלך ככל העלים מעליכם : הנני מצוה נאם-
 יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכרותה
 ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין
 א ישב :
 הרבר אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר :
 2 הלון אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית
 3 יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין : ואקח
 את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל-
 4 בניו ואת כל בית הרכבים : ואבא אתם בית יהוה אל-
 לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל
 לשכת השדים אשר מפעל לשכת מעשהו בן שלם
 ה שמר הסף : ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים
 6 מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין : ויאמרו לא
 נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא
 7 תשתו יין אתם ובניכם עד עולם : ובית לא תבנו
 וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יחיה לכם כי
 באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על-
 8 פני האדמה אשר אתם גרים שם : ונשמע בקול
 יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
 9 יין כל ימינו אנחנו נשינו ובנינו ובנותינו : ולבלתי בנות
 י בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו : ונשב
 באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו :
 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר
 באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם
 12 ונשב בירושלם : ויהי דבר יהוה אל-
 13 ירמיהו לאמר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 הלה ואמרת לאיש יהודה ולישבי ירושלם הלוא תקחו
 מוסר

CAP. לה XXXV. Rechabitarum mandata patris obferuantium exemplo proposito,

inobedientia Iudxor. redarguitur,

פתח בקף 4. v. עד כאן הפטרת משפטים 22. v. הר בקמין 7. v.

מוסר לשמע אל דברי נאמיהו: הוקם את דברי 4
 יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות לין
 ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם
 ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי:
 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלחו 5
 לאמר שבו נא איש מדרך הרעה והיטיבו מעלליכם
 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם וישבו אל-
 האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את-
 אוזנכם ולא שמעתם אלי: כי הקימו בני יהונדב בן רכב 6
 את מצות אביהם אשר צוה והעם הזה לא שמעו אלי:
 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני 7
 מכיני את יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל
 הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
 שמעו ואקרא להם ולא ענו: ולבית הרכבים אמר 8
 ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר
 שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל-
 מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: לכן כה אמר 9
 יהוה צבאות אלהי ישראל לא יברת איש ליהונדב בן
 רכב עמד לפני כל הימים:

ac poena nunciatur.

ויחי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: קח לך
 מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר
 דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
 מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: אולי 3
 ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי השב
 לעשות להם למען ישבו איש מדרך הרעה וסלחתי
 לעונם ולחטאתם: ויקרא ירמיהו את ברוך 4
 בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה
 אשר

CAP. LV. XXXVI. Jeremias iubetur in carcere vaticinia contignare per Baruchum.

Jeremias expressit dei mandato ad Baruchum exco. 35. 36. v. 1. - fuit verbum hoc ad Jeremiam a Baruchum dicitur: v. 2. Tunc tibi volumin libri et scribit in eo omnia verba, quae dicitur per Baruchum de Frack. 4. 1. 1. v. 1. scripsit

ה אשר דבר אליו על מגלת ספר : ויצוה ירמיהו את
ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה :
6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפני את-
דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני
7 כל יהודה הבאים מעריהם תקראם : אולי תפל תחנתם
לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף
8 ותחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה : ויעש ברוך
בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר
דברי יהוה בית יהוה :

qui ea publi-
ce praelegit
populo

9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
בחדש הששי קראו צום לפני יהוה כל העם
בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם :
7 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה
כלשפת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח
11 שער בית יהוה החדש באזני כל העם : וישמע מיכיהו
בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר :
12 וירד בית המלך על לשפת הספר והנה שם כל
השרים וישבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו
ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן
13 חנניהו וכל השרים : ונגד להם מיכיהו את כל-
הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם :
14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן
שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת פה
באזני העם קנהה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את-
15 המגלה בידו ויבא אליהם : ויאמרו אליו שב נא וקראנה
16 באזנינו ויקרא ברוך באזניהם : ויהי כשמעם את כל-
הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד
17 נגיד למלך את כל הדברים האלה : ואת ברוך שאלו
לאמר

& Principi-
bus.

לאמר הגדננה לנו אך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו:

† atramento

ויאמרו השרים אל ברוך לך חסתר

אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ויבאו אל כהן המלך הצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע

Rex audita libri parte, eum comburi iubet,

הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך:

והמלך יושב בית החורף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבעררת:

† focus, v. 43.

ויחי פקרא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר וחשלק אל האש אשר אל האח עד

תם כל המגלה על האש אשר על האח: ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים

את כל הדברים האלה: וגם אלנתן ודליהו וגמריהו כח הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם:

& Baruchum cum Ierem. captiari.

ויצוה המלך את ירמיהו בן חנניה ואת שרדיו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עכדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה:

ויהי דברי יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפיו ירמיהו

Sed alius liber a Ierem. dictatus prior auctior inque Regem & eius progeniem terribilior.

לאמר: שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה

אשר שרף יהויקים מלך יהודה: ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך

בבבל והשחית את הארץ הזאת והשפית ממנה אדם

וכהמה

ל ובהמה: לכן כה אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבטלו
3 1 תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח כלילה: ופקדתי
עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם
ועל יושבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה
3 2 אשר דברתי אליהם ולא שמעו: וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם
א דברים רבים כהמה: וימלך מלך צדקיהו
בן יאשיהו תחת כניחו בן יהויקים אשר המליך
2 נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ולא שמע הוא
ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו
3 הנביא: וישלח המלך צדקיהו את יהובל בן שלמיה
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא
4 לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: וירמיהו
ה בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא: וחיל
פרעה יצא מצרים וישמעו הכשדים הצרים על
ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם:
7. 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: כה אמר
יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה יצא לכם לעזרה
8 שכן לארצו מצרים: וישבו הכשדים ונלחמו על העיר
9 הזאת ולכדה ושרפה באש: כה אמר יהוה אל
תשאון נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי
לא ילכו: כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו וקומו
1 4 ושרפו את העיר הזאת באש: והיה בהעלות חיל
הכשדים

CAP. 37.
XXXVII.
R. Zedekias
soluta obfi-
dione Hiero-
fol. vatem
orare pro se
iubet;

scarce-
ris, 521
34

eumque af-
firmantem
Chaldaeos
redituros &
urbem exci-
suros,

הכלוא ק. 4.

1 ² חֲפְשֵׁי־מַעַל יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חֵיל פְּרָעָה : וַיֵּצֵא
 יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַם לְלֶבֶת אֶרֶץ בְּנֵי־מִן לְחֶלֶק מִשָּׁם בְּתוֹךְ
 הָעָם : וַיְהִי־הוּא בְּשַׁעַר בְּנֵי־מִן וְשָׁם בַּעַל פִּקְדוֹת וְשָׁמוֹ 3
 יִרְאִיָּה בֶן־שַׁלְמִיָּה בֶן־חַנְנִיָּה וַיִּתְּפֹשׂ אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיאַ
 לֵאמֹר אֵל־הַכְּשָׁדִים אֲתָח נָפַל : וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ שִׁקֵּר 4
 אֵינְנִי נָפַל עַל־הַכְּשָׁדִים וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְּפֹשׂ יִרְאִיָּה
 בִּירְמְיָהוּ וַיִּבְאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִים : וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל־טו
 יִרְמְיָהוּ וַהֲבוּ אֹתוֹ וְנָתְנוּ אֹתוֹ בֵּית הָאֲסוּר בֵּית יְהוֹנָתָן
 הַסֹּפֵר כִּי־אֲתוֹ עָשׂוּ לְבֵית הַכְּלָא : כִּי בָא יִרְמְיָהוּ אֶל־6
 בֵּית הַבּוֹר וְאֶל־הַחֲנִיּוֹת וַיֵּשֶׁב־שָׁם יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים : 8
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁאַלְהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ 7
 בַּסֵּתֶר וַיֹּאמֶר הִישׁ דְּבַר מֵאֵת יְהוָה וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ
 וַיֹּאמֶר בֶּן־מֶלֶךְ בְּכָל תְּנָתָן : וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ 8
 צִדְקִיָּהוּ מַה חָטָאתִי לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי־נִתְּתָם
 אֹתִי אֶל־בַּיִת הַכְּלָא : וְאִי נְבִיאִים אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם 9
 לֵאמֹר לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־כָּבֹל עֲלֵיכֶם וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת :
 וְעַתָּה שָׁמַע־נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ תִּפְלֶ־נָּא תַחֲנֹנִי לִפְנֵיךָ כִּי
 וְאֶל־תִּשְׁבְּנִי בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוֹת שָׁם : וַיֵּצֵא 10
 חֲפְצֵי־צִדְקִיָּהוּ וַיִּפְקְדוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲצֵר הַמְּטָרָה
 וְנָתַן לוֹ כֶּפֶר־לֶחֶם לַיּוֹם מִחוּץ הָאֵפִים עַד־הַסֵּל כָּל־
 חֲלָחֶם מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצֵר הַמְּטָרָה : וַיִּשְׁמַע אֶ
 שְׁפָטִיָּה בֶן־מִתְּנָן וַגְּדַלְיָהוּ בֶן־פְּשָׁחוּר וַיּוּכַל בֶּן־שַׁלְמִיָּהוּ 11
 וַפְּשָׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר 12
 אֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְהוָה הִישָׁב בְּעִיר הַזֹּאת
 יָמוֹת בַּחֲרָב בְּרָעַב וּבִדְבַר וַהֲיָצֵא אֶל־הַכְּשָׁדִים יְהוָה
 וְהִיתָה־לוֹ נַפְשׁוֹ לִשְׁלָל וְחַי : כֹּה אָמַר יְהוָה 13
 תִּנְתָּן תְּנָתָן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ־כָּבֹל וְלִכְדָּהּ :
 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוֹמֵת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה 14
 כִּי

innocentem capi, cadi & captiari iubent Princes.

† pxxviii. dii.

† vinculi, Jud. 25: 14.

† cellas.

Rex tamen clam trahari cum trahari & ali voluit;

CAP. לח XXXVIII. sed deditio-nem urbis rursus sua-dentem

a Principibus

ו.2. ווחיה ק' ו.19. ואיה ק'

in duriores
carcerem
conici per-
nuit;

כי על כן הוא מרפא את ידו אנשי המלחמה
 הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם
 כדברים האלה כי האיש הזה איננו רש לשלום לעם
 הזה כי אם לרעה : ויאמר המלך צדקיהו הנביא הוא
 בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר : ויקחו את-
 ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלפניהו בן המלך אשר
 בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור
 אין מים כי אסטיט וישבע ירמיהו בטיט : וישמע עבד-
 מלך הכושי איש סדים והוא בבית המלך כי נתנו את-
 ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן : ויצא עבד-
 מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר : אדני
 המלך הוועו האנשים האלה את כל אשר עשו
 לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת
 תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר : ויצוה
 המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
 שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור
 בטרם ימות ויקחו עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית-
 המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסתבות ובלוי
 מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים : ויאמר
 עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסתבות
 והמלחים תחת אצילות ידיך מתחת לחבלים ויעש
 ירמיהו כן : וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן-
 הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה : וישלח המלך
 צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי
 אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך
 פו דבר אל תכחד מפני דבר : ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
 כי אניד לך הלוא המת תמתני וכי איעצך לא תשמע
 אלי : וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חיי
 יהוה

vnde Ebed-
melechi ope
liberatus.

f veteramen-
ta, v. 12.

f. 12.
v. 11.

& a Rege de
obfidionis
euentu con-
sultus,

f extra-
storum,
v. 12.
f detri-
torum,
v. 12.
f v. 11.
faxillas.

סתבות ק. 11. v.

יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אסאמיתך
ואסאתנה ביד האנשים האלה אשר מבקשים את

נפשך : ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר 7

ditionem
rursus vrget,
si saluus esse
velit.

יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל

שרי כלך בכל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף

באש וחיתה אתה וביתך : ואם לא תצא אל שרי מלך 8

בכל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש

ואתה לא תפלט מידם : ויאמר המלך 9

צדקיהו אל ירמיהו אני ראג את היהודים אשר נפלו

אל הכשדים פויתנו אתי בידם והתעללו בי :

ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקול יהוה כ

לאשר אני דבר אליה ויטב לה ותחי נפשך : ואסמאן 2

אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה : והנה כל 2

הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל

שרי מלך בכל והנה אמרת חסיתוה ויכלו לה אנשי

fin lu-
eum.

שלך הטבעו בבן רגלה נסגו אהור : ואת כל נשיך 2:3

ואת בניה מוצאים אל הכשדים ואתה לא תפלט

מידם כי ביד מלך בכל תתפש ואת העיר הזאת

תשרף באש : ויאמר צדקיהו אל ירמיהו 2 4

Rex impo-
to sientio va-
tem dimisit,
& mitius tra-
ctari iussit.

איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות : וכי ישמעו כה

השרים כי דברתי אתך וביאו אליה ואמרו אליה תגידה

coigat 1

נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא 1

נמיתה ומה דבר אליה המלך : ואמרת אליהם מפיל 2:6

אני תחנתו לפני המלך לבלתי השיבני בירת יהונתן

למות שם : ויבאו כל השרים אל ירמיהו ושאלו 2:7

אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך

ויחשבו ממנו כי לא נשמע הדבר : וישב ירמיהו בחצר 2:8

המסרה עד יום אשר נלכדה ירושלם :

והיה Kkkkk 2 י י י י י

פסקא באמצע v.28 חסר י v.22 בתויב ולא קרי v.16
פסוק

CAP. 39.
XXXIX.
Expugnata
Chaldaei
urbe,

Zedekias e
fuga retra-
ctus & exco-
catus abduc-
tur in vincu-
lis, cum po-
pulo,

principes &
regia foboles
nescantur,

Jeremias &
Ebednelec-
cho parciunt.

א והיה כאשר נלכדה ירושלים : בשנה התשעית
 לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדנאצר
 מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה : בעשתי-
 עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש
 הבקעה העיר : ויבאו כל שרי מלך בבל
 וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמנר נבו שרסבים
 רב-סרים נרגל שראצר רב-מג וכל שארית שרי
 מלך בבל : והיו כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
 וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך
 בן המלך בשער בין החתמים ויצא דרך העברה :
 וירדפו חיל כשרים אחריהם וישגו את צדקיהו
 בערבות ירחו ויקחו אתו ועלהו אל נבוכדנאצר
 מלך בבל ובלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים :
 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבליה לעיניו ואת
 כל חתי יהודה שחט מלך בבל : ואת עני צדקיהו עור
 ויאסרו בנחשתים לכיא אתו בכלה : ואת בית המלך
 ואת בית העם שרפו הכשרים באש ואת חומת
 ירושלים נתצו : ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
 הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
 הגלה נבוכדנאצר רב טבחים בכל : ומן העם הרלים
 אשר אין להם מאומה השאיר נבוכדנאצר רב טבחים
 בארץ יהודה וימן להם פרמים ויגלים ביום ההוא : ויצו
 נבוכדנאצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוכדנאצר רב
 טבחים לאמר : קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו
 מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך בן עשה עמו :
 וישלח נבוכדנאצר רב טבחים ונבושזף רב-סרים ונרגל
 שראצר רב-מג וכל רבי מלך בבל : וישלחו ויקחו את
 ירמיהו מהצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן
 אחיקם

Ex 52 cap. hinc
irreparabile verum
ut 2 domy. # 4-10

purpura est
(hospit.)
Asteris
Asteris

perfectus villano

Supplicium murum

et peregrinabantur

in tempo hierichustinis

talit in eam fontebiam

et jugulavit) interperit

nobiles

violenter perire compeli-
bant

subruerunt.

deportavit Abnazaradan

quibus nihil erat

It agros,

orator adhibe illi
converte id illam

et nihil

perfectus mayorum

נון ועירא 13. ב' ולא ק' ibid. יר' דנושה 12. v.

habitu
Ebedmelechum
stallipem

אָחִיקָם בֶּן־שָׁפָן הוֹצִיאָהוּ אֶל־הַקֵּית וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם:
 וְאֶל־יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּחֹזֶק עֲצוּר בַּחֲצֵר מִן־
 הַמִּטְרָה לֵאמֹר: הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ לְעַבְד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי 6
 לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי מְבִיא
 אֶת־דְּבָרִי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיָה
 לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא: וְהִצַּלְתִּיךָ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה 7
 וְלֹא תִנְתֵּן בֵּיד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוּר מִפְּנֵיהֶם: כִּי 8
 מִלֵּט אֲמַלְטָה וּבְחָרָם לֹא תִפֹּל וְהָיְתָה לָּךְ נַפְשֶׁךָ לְשַׁלַּל
 כִּי־בִטַחְתָּ בִּי נְאֻם־יְהוָה: הֲדַבַּר אֲשֶׁר־הָיָה אֵלַי
 אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרַי שָׁח אֹתוֹ נְכוּזַרְאֲדוֹן רַב־
 טַבָּחִים מִן־הַרְמָה בַּקְּחָתוֹ אֹתוֹ וְהוּא אֲסוּר בְּאֲזֻקִים
 בְּתוֹךְ כְּלִי גִלּוֹת יְרוּשָׁלַם וַיהוָה הִמְגִּילִים בְּכַלָּה: וַיִּקַּח 2
 רַב־טַבָּחִים לִירְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דַּבֵּר אֶת־
 הָרַעָה הַזֹּאת אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה: וַיָּבֹא וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר 3
 דִּבֶּר כִּי־הִטְאֵתֶם לַיהוָה וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֶם
 דְּבַר הַזֶּה: וְעָתָה הִנֵּה פִּמְחַתִּיךָ הַיּוֹם מִן־הָאֲזֻקִים אֲשֶׁר 4
 עָלֶיךָ אֲסֻטּוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבֹאֹת אֶתִּי בְּכָל־בֹּאֹתֶיךָ אֲשֶׁר־
 עִינֶיךָ עָלֶיךָ וְאֵסֶרְךָ בְּעֵינֶיךָ לְבֹאֹתֶיךָ אֶתִּי בְּכָל־חֲדָל־רֵאָה
 כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־חַיִּשׁ בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת
 שָׂמָּה לָּךְ: וְעוֹדְנוּ לֹא־יָשׁוּב וַיִּשְׁבַּח אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־הַ
 אָחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוּדָה
 וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אִו אֶל־כָּל־חַיִּשׁ בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת
 לָּךְ וַיִּתְּן־לוֹ רַב־טַבָּחִים אַרְחָה וּמִשָּׁאֵת וַיִּשְׁלַחְהוּ:
 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אָחִיקָם הַמַּצְפֵּתָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ 6
 בְּתוֹךְ הָעָם חַנְּשָׁאֲרִים בְּאָרֶץ:
 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה הַפֶּחַ וְאֲנָשִׁיהֶם 7
 כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אָחִיקָם בְּאָרֶץ וַיָּבֹאוּ
 הַפְּקִיד אֹתוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר
 יִי יִי יִי 3 Kkkkk לא

7 481c-
nis, v. 4.
v. 1. 2
= Hal

Cap. 39. XL
Jeremias da-
ta optione

in Iudaea
manet, ap.
Gedaliah a
Chald reli-
ctum, ad
quem reli-
quiae Iud.
conuolant

וְהַדְּבָר ק' 30. מְבִיא ק' 16.

8 לא הגלו בכלה: ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל
 בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן נתנהמת
 ובני עופי הנמפתי ויזניהו בן המעכתי המה
 9 ואנשיהם: וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן
 ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשרים שבו
 בארץ ועבדו את מלך בכל ויטב לכם: ואני הנני יושב
 במצפה לעמד לפני הכשרים אשר יבאו אלינו ואתם
 אספו לין וקנין ושמן ושמו בכליכם וישבו בעריכם אשר
 10 תפשתם: וגם כל היהודים אשר במואב ובבבלי עמון
 ובארם ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך
 11 בכל שארית יהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו
 בן אחיקם בן שפן: וישבו כל היהודים מכל
 המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה
 אל גדליהו המצפתה ויאספו לין וקנין הרבה מאד:
 12 ויוחנן בן קרח וכל שרי ההילים אשר בשרה באו אל
 13 גדליהו המצפתה: ויאמרו אליו הידע תדע פי בעלים
 מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניהו להכתה
 14 נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: ויוחנן בן
 קרח אמר אל גדליהו כפתור במצפה לאמר אלכה נא
 וואכה את ישמעאל בן נתניהו ואיש לא ידע לפה יכבה
 15 נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואברה שארית
 16 יהודה: ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח
 אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל
 איש שמעאל:
 ויהי בחרש השביעי בא
 ישמעאל בן נתניהו בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי
 המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם
 2 המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ויקם
 ישמעאל בן נתניהו ועשרת האנשים אשר היו אתו
 ויכו

cui infidias ab Ismaele strui Iohannes nunciat,

CAP. 40. 41. מ א XLI. sed dum eas negligit; Ismael incautum occidit, cum aliis,

יחשה ק' 16. עיפי ב' 8. v.

ויבאו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו
 3 אשר הפקיד מלך בבל בארץ: ואת כל היהודים
 אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשרים אשר
 נמצאו שם את אנשי המלחמה הבה ישמעאל: ויהי
 4 ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: ויבאו ה
 אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מלתי וקו
 וקרעי בגדים ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא
 6 בית יהוה: ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן
 המצפה הלך הלך ובכרה ויהי כפגוש אתם ויאמר
 אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: ויהי כבאם אל
 7 תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הפור
 הוא והאנשים אשר אתו: ועשרה אנשים נמצאו כם
 ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כירי שלנו מטמנים
 בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם
 בתוך אחיהם: והפור אשר השליך שם ישמעאל אתו
 9 כל פגרי האנשים אשר הבה ביד גדליהו הוא אשר
 עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
 ישמעאל בן נתניהו חללים: וישבו ישמעאל את כל
 שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל
 העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבחראון רבי
 10 טבחים את גדליהו בן אחיקם וישכם ישמעאל בן
 נתניה וילך לעבר אל בני עמון: וישמע יוחנן בן קרח
 וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה
 12 ישמעאל בן נתניה: ויקחו את כל האנשים וילכו
 להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אלמנים
 3 רבים אשר בגבעון: ויהי כראות כל העם אשר את
 ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים
 אשר אתו וישמחו: ויסבו כל העם אשר שכרה
 4 ישמעאל

& reliquias
 in Ammoni-
 tidem capti-
 uas ducete
 parat;

sed Iohannis
 eum adortus
 in fugam
 egit, capti-
 uosque libe-
 ravit.

יצא יסבבו יסבבו יסבבו

וישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח:
 טו וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן
 16 וילך אל בני עמון ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים
 אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת
 ה' וישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הלה את גדליה
 בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף ופרסים
 17 אשר השיב מבבבון: וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר
 18 אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: מפני הפחדים כי
 יראו מפניהם כי הלה ישמעאל בן נתניה את גדליהו
 בן אחיקם אשר הפקיר מלך בבל בארץ:

17 hospicio

CAP. כב.
 XLIII.
 Vnde reli-
 quiae in
 Egyptum
 confugiunt,
 dissidente
 licet Ieremia.

א ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויניח
 2 בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול: ויאמרו אל
 ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו
 אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו
 3 מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ויגד לנו יהוה
 אלהיך את הדבר אשר נלך בה ואת הדבר אשר
 4 נעשה: ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני
 מתפלל אל יהוה אלהיכם בדבריכם והיה כל הדבר
 אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם לא אמנע מכם
 ה דבר: והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת
 ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלח יהוה אלהיך
 6 אלינו בן נעשה: אם טוב ואסרע בקול יהוה אלהינו
 אשר אנן שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב
 7 לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ויהי מקץ
 8 עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: ויקרא אל
 9 יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל
 העם למקטן ועד גדול: ויאמר אליהם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם
 לפניו

אנחנו ק' 6. כמהם ק' 17.

לפניו: אם ישוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא
 אהרם ונטעתי אתכם ולא אהוש כי נחמתי אל הרעה
 אשר עשיתי לכם: אל תיראו מפני מלך בכל אשר
 אתם יראים מפניו אל תיראו מפני נאם יהודה כי
 אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ואתן
 לכם החמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם:
 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע
 בקול יהוה אלהיכם: לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
 אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע ולחם
 לא נרעב ושם נשב: ועתה לכן שמעו דבר יהוה
 שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים וכאתם
 לגור שם: והיתה החרב אשר אתם יראים מפנה שם
 תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם רואים
 מפני שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: ויהיו כל
 האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם
 ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריר ופליט
 מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל כאשר נתן אפי וחמתי על
 ישבי ירושלים בן תתן חמתי עליכם בבואכם מצרים
 והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
 עוד את המקום הזה: דבר יהוה עליכם שארית יהודה
 אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום: כי כ
 התעיתם בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אליהוה
 אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אליהוה אלהינו וככל
 אשר יאמר יהוה אלהינו בן החד לנו ועשינו: ואנך
 לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
 אשר שלחתי אליכם: ועתה ידע תדעו כי בחרב

כ כ כ כ LIII ברעב
 ו. 20.

א לנור שם : ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל
 כל העם את כל דברי יהוה אליהם אשר שלחו
 יהוה אליהם אליהם את כל הדברים האלה :
 2 ולאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל
 האנשים הזדים אמרו אל ירמיהו שקר אתה מדבר
 לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לנור
 3 שם : כי ברוך בן נדיה מסית אתה בנו למען תרת
 אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו
 4 ככל : ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל
 ה העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה : ויקח יוחנן
 בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה
 אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לנור בארץ
 6 יהודה : את הנבאים ואת הנשים ואת הטף ואת
 בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רבי
 טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו
 7 הנביא ואת ברוך בן נריהו : ויבאו ארץ מצרים כי
 לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנתם :
 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנתם
 9 לאמר : קח בידך אכנים גדלות וטמנתם במלט
 במלפן אשר בפתח בית פרעה בתחפנתם לעיני
 אנשים יהודים ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני שלחך קחתי את נבוזראדן מלך
 כבד עבדי ושמתו כסאו ממעל לאכנים האלה אשר
 טמנתי ונסה את שפרורו עליהם : ובה וכה את ארץ
 מצרים אשר למות לפות ואשר לשבי לשבי ואשר
 12 להרב לחרב : והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם
 ושברם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את
 כנור

CAP. MN
 XLIII.
 Jeremias fides
 non habetur
 sed tanq. se-
 ductor &
 mendax in
 Agyptum
 cum aliis de-
 ducitur.

vbi Agyptios
 quoque a
 Chaldæis
 subjugandos
 pradicat.

+ in ac-
gillat

I I + tento-
rium.

lebette

ו. י. ק. שפרירו ק. י. י. ק.

12 יהודה: ולקחתי את שארית יהודה אשר ישמו פניהם

לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים

13 יפלו פהרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול פהרב וברעב

14 ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ופקדתי

על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם

15 פהרב ברעב וברבר: ולא יהיה פליט ושריד לשארית

יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ

16 יהודה אשר הפה מנשאים את נפשם לשוב לשבת

17 שם כי לא ישובו כי אם פלמים: ויענו את

ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם

לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל

18 העם הישבים בארץ מצרים בפתרום לאמר: הדבר

19 אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליה: כי

עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר

למלכת השמים והסוף לה נסקים כאשר עשינו אנחנו

20 ואבותינו מלבינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם

21 ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ומדאז

22 חדלנו לקטר למלכת השמים והסוף לה נסקים כפרנו

23 כל ובהרב וברעב תמנו: וכי אנחנו מקטרים למלכת

24 השמים ולחסף לה נסקים המבלעני אנשינו עשינו לה

25 כ פונים לה עצבה וחסף לה נסקים: ויאמר ירמיהו

26 אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם

27 הענים אתו דבר לאמר: הלא את הקטר אשר קטרתם

28 בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלביכם

29 ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו:

30 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני

31 התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרפה ולשמה

32 ולקללה מאין יושב כהיום הזה: מפני אשר קטרתם

ואשר

יהה רפה 19 v.

sed frustra.

Quare poenas
his denunciat.

2 | suffi-
mentū.

ואשר הטאתם ליהודה ולא שמעתם בקול יהודה
 ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על-כן קראת
 אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ויאמר ירמיהו 24
 אל-כל-העם ואל כל-הנשים שמעו דבר יהודה כל-
 יהודה אשר בארץ מצרים: כה אמר יהוה צבאות כה
 אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדבדנה בפיכם
 ובדיככם מלאתם: לאמר עשה נעשה את-
 נדרינו אשר נדרנו לקיור למלכת השמים ולחסף
 לה נסבים הקום תקימנה את-נדריכם ועשה
 תעשינה את-נדריכם: לכן שמעו דבר יהודה כל- 26
 יהודה הישבים בארץ מצרים הנני גשבעתי בשמי
 הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל-
 איש יהודה אמר חי אדני יהודה בכל-ארץ מצרים:
 הנני שקד עליכם לרעה ולא לטובה ותמו כל-איש 27
 יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד-פלותם:
 ופליטי חרב ישבון מן-ארץ מצרים ארץ יהודה מתי 28
 מספר וידעו כל-שאריות יהודה הבאים לארץ מצרים
 לגור שם דברמי יקום ממני ומהם: וזאת לכם האות 29
 נאם יהוה כי-פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו
 כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: כה-ל
 אמר יהוה הנני נתן את-פרעה חפרע מלך-מצרים
 ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את-צדקיהו
 ומלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך-בבל איביו ומבקשי
 נפשו:

מד מה CAP. XLV.
 ברובו את-הרברים האלה על-ספר מפי ירמיהו
 בשנה הרביעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה
 ולאמר: כה-אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 2
 ככככג LIII אמרת

XLV.
 Baruchum
 impatiensem
 & conflentem
 cum erigit.

3 אמרת אויבא לי בידים יהודה וגון על-מכאבי נגעת
4 באנחתי ומנוחה לא מצאתי: כה תאמר אליו כה
אמר יהוה הגד אשר-בנית אני הרס ואת אשר-נטעתי
האני נתש ואת-כל הארץ היא: ואתה תבקש לה
גדלות אל-תבקש כי הנני מביא רעה על-כל בשר
נאם יהוה ונתתי לה את-נפשה לשלל על-כל-
המקומות אשר תלך-שם:

CAP. מו.
XLVI.
Iudicia in
Ægyptios,
a Chaldæis
Inferendo.

א אשר היה דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא על-הגוים:
2 למצרים על-חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על-
נהר-פרת בכרכמש אשר הפה נבוכדראצר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה:
3 וערכו מגן ועזר וגשו למלחמה: אסרו הסוסים ועלו
הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו
ההסרינות: מדוע ראיתי הפה חתים נסוגים אחור
וגבורים זכתו ומגוס נסו ולא הפגו מגור מסקיב נאם-
6 יהוה: אל-נגוס הקל ואל-ימלט הגבור צפונה על-יד
נהר-פרת בשלו ונפלו: מיה כיאר יעלה פנהרות
8 ויתגעשו מימיו: מצרים כיאר יעלה ופנהרות יתגעשו
מים ויאמר אעלה אכסה-ארץ אבידה עיר וישבי בה:
9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט
י תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשר: זהיום ההוא
לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריז ואכלה
חרב ושבעה ורותה מדמם כי זכה לאדני יהוה צבאות
1 פארץ צפון אל-נהר-פרת: עלי גלעד וקחי צדי בתולת
בת-מצרים לשוא הרביתי רפאות העלה אין לה:
2 שמעו גוים קלונה וצוחתה מלאה הארץ כי-גבור
בגבור בשלו יחדיו נפלו שניהם:
3 והרב אשר דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא לבוא
נבוכדראצר

Horcas.
51: 3.

7 30: 29.

הפשרת בא אל פרעה. v. 13. הברית ק' v. 11.

נבוכדראצר מלך בבל להקות את ארץ מצרים :
 חגיו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנה 4
 ובמחננתם אמרו התיצב והכן לך כי אכלה הרב
 סביבך : מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהודה הדפו : 5
 חרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה 6
 ונשבה אל עמנו ואל ארץ כולדתנו מפני הרב היונה :
 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד : חי 7
 אני נאסחמלה יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
 וככרמל בים יבוא : כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים 8
 כי ינה לשמה תחיה ונצחה מאין יושב :
 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא : גם שכריה 9
 בקרבה בעגלי מרבק כי נסחמה הפנו נסו יחדיו לא
 עמדו כי יום אדם בא עליהם עת פקדתם : קולה בנהש 2
 ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לזו כחטבי עצים :
 ברתו יערה נאס יהודה כי לא יחקר כי רבו מארפה 3
 ואין להם מספר : הבישה בת מצרים נתנה ביד עם 4
 צפון : אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל כה
 אמון מלא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
 מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו : ונתתים ביד 6
 מכששי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו
 ואחרי כן תשכן כי מי יקדם נאס יהודה : ואמרו 7
 אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני כושעה
 מרחוק ואת זרעה מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן
 ואין מחירי : אתה אל תירא עבדי יעקב נאס יהודה כי 8
 אתה אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר תדחתיה
 שמה ואתה לא אעשה כלה ויסרתיה למשפט ונקרה
 לא אנקה : אשר תדבר יהוה אל ידמיהו הנביא אל א
 פלשתים בטרם יבה פרעה את עות : ברה אמר והנה 9

f Prov. 28:3.

texti- dium

CAP. XLVII. in Philistinis, Tyrios & Sidonios.

הנה

יער כאן הפטרת בא אל פרעה 28. 7. מלא 27. 8.

הנהמים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ
 ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב
 3 הארץ: מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו
 ה' יז נלגלגו לא הפנו אבות אל בנים מרפולן ידים:
 4 על היום הבא לשרוד את כל פלשתים להכרית לצל
 ולצידון כל שריר עור כי שרד יהוה את פלשתים שארית
 האי כפתור: באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית
 6 עמקם עד מתי תתגורדי: הוי חרב ליהוה עד אנה לא
 7 תשקטי האספי אל מערך הרגעי ורמי: איך תשקטי
 ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:
 א למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו
 כי שדרה הבישה נלכדה קריתים הבישה המישגב
 2 וחמה: אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבנו עליה רעה
 לכו ונכריתנה מגוי גם מרמן תרמי אתריה תלך חרב:
 3 קול צעקה מהרנים שר ושבר גדול: נשברה מואב
 ההשמיעו וצקה צעוריה: כי מעלה הלחות בכבי יעלה בכי
 6 כי במורד הרונים צרי צעקת שבר שמעו: נמו מלטו
 7 נפשכם ותהינה פערוער במדבר: כי יען בטחה במעשיך
 ובאוצרותיך גם את תלקדי ויצא כמיש בגולה כהניו
 8 ושריו יחף: ויבא שרד אל כל עיר ועיר לא תמלט
 9 ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: הנוציץ
 למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהינה מאין יושב
 3 בהן: ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו
 1 מדם: שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא
 הורק מבלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד מעמו
 2 זו וריחו לא נמר: לבן הגר ימים באים נאם
 יהוה ושלחתיו לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם
 3 ינפצו: ובש מואב מכמוש כאשר בשו בירת ישראל
 מנית

†plausus
tremif-
sio

† sicut
arbor
solita-
ria,

*Maledicto faciens opus do-
mini, fraude et maledictio pro-
phetae gladius super a sanguine.*

CAP. מח.
XLVIII.
In Moabitis
superbos &
blasphemos.

ibid. כמיש ק' 7. חלוחית ק' 5. צעוריה ק' 4.

יחודו ק'

מבית אל מבטחם: איה תאמרו גבורים אנהנו ואנשיי 14
 חיל למלחמה: שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו מו
 ירדו לטבה נאם ה'מלך יהוה צבאות שמו: קרוב איד 16
 מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: נדולו כל סביביו וכל 17
 ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה: 18
 ודי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כפי שורר מואב 18
 עלה בך שחת מבצרות: אל דרך עמדי וצפי יושבת 19
 ערוצה שאלי נם ונמלטה אמרי מה נחיתת: הכיש ב
 מואב ב' חמה רל' ויעק' הגידו בארנון כי שדר מואב
 ומשפט בא אל ארץ המישר אל הלון ואל יחצה ועל 21
 מופעת: ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים: ועל 22
 קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון: ועל קרית ועל 24
 בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות: 25
 נגדעה קרן מואב ורעו נשברה נאם יהוה: השפירוהו 26
 כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק נם
 הוא: ואם לוא השחק היה לה ישראל אם בגנבים 27
 נמצאה כי מדי דבריה בו תתנודד: עובי ערים 28
 ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנו בעברי
 פי פחת: שמענו נאון מואב נאד מאד גבהו וגאונו 29
 וגאותו ורכ לבו: אני ידעתי נאם יהוה עברתו ל
 ולא כן בדיו לא כן עשו: על כן על מואב אילול 31
 ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר הרש יחנה: מכמי 32
 יעזר אבכה לה הגפן שבכה נטישתיה עברו ים עד ים
 יעזר נגעו על קיצה ועל בצירה שדר נפל: ונאספה 33
 שמחה וגיל מפרמל ומארץ מואב ויזו מקבים השבתי
 לא ידרכו הידר הידר לא הידר: מועקת השבון ערה 34
 אל עלה עד יחזן נתנו קולם מצער עד הרנים עגלת
 שלי שיה כי נם מי נמדים למשמות היו: והשבתי לה
 למואב M m m m ל ל ל ל ל

v. 18. v. 20. v. 21. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34.

36 למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: על-
 כן לבי למואב כחללים יהמהולבי אל-אנשי קיר-חרש
 כחללים יהמה על-כן יתרת עשה אבדו: כי כל-ראש
 קרחה וכל-זקן נרעה על כל-ידיים גדדת ועל-מתנים
 37 שק: על כל-גנות מואב וברחכתיה כלה מספר כי-
 38 שברתי את-מואב ככלי אין-חפץ בו נאם-יהוה: איך
 39 חתה הילילו איך הפנה-ערף מואב בוש והיה מואב
 מ לשהק ולמהתה לכל-סביביו: כי-כה
 אמר יהוה הנה כנשר יראה ופרש כנפיו אל-מואב:
 41 נלכדה הקריות והמצודות נתפשטה והיה לב גבורי
 42 מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: ונשמד מואב
 43 מעם כי על-יהוה הגדיל: פחד ופחת ופח עליה יושב
 44 מואב נאם-יהוה: הניס מפני הפחד יפל אל-הפחת
 והעלה מן-הפחת ולכד בפח כי-אביא אליה אל-מואב
 מה שנת פקדתם נאם-יהוה: בצל חשבון עמדו מלח נסים
 כי-אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיון ותאכל פאת
 46 מואב וקדקד בני שאון: אוי-לה מואב אבד עם-במוש
 47 כי-לקחו בניה בשבי ובנתיה בשביה: ושבתו שבות-
 מואב באחרית הימים נאם-יהוה עד-חנה משפט
 מואב:

CAP. 48
 XLIX.
 In Ammonitias:

א לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אס-יורש
 2 אין לו מדוע ירש מלכם את-גד ועמו בעריו יושב: לכן
 הנה ימים באים נאם-יהוה והשמעתי אל-רבת בני-
 עמון תרועת מלחמה והותה לתל שממה ובנתיה באש
 3 תצתנה וירש ישראל את-ירשיו אמר יהוה: הילולי
 חשבון כי שרדה עי צעקנה בנות רבה הגרנה שקים
 ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילה
 4 בהניו ושריו יחיו: מה תתהללי בעמקים וב עמקה
 הבת

פתח באתנח: v. 2. יהנס ק' v. 44.

37 For-
 tus
 (quos)
 Jef. 15:
 38 7.
 inci-
 39 fioncs.

הפת השובבה הנטחה באצרותיה מי יבא אלי : הנני ה
מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מפל סביביך
ונרחתם איש לפניו ואין מקבץ לנרד : ואחריו בן אשיב 6
את שבות בני עמון נאם יהוה :
לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן 7
אברה עצה מבנים נסרחה חכמתם : נסו הפנו העמקו 8
לשבת ישבי הדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקד תיו :
אסבצרים באו לך לא ישאירו עוללות אסבצבים 9
בלילה השחיתו דים : כי אני השפתי את עשו גליתל י
את מסתרו ונחפה לא יוכל שרד ורעו ואחו ושכניו
ואיננו : עזבה יתמה אני אתיה ואלמנותיך עלי תבטחו : 11
כי כה : אמר יהוה הנה אשר אין משפטם 12
לשתורת הכוס שתו ושתו ואתה הוי נקה תנקה לא
תנקה כי שתה תשתה : כי בי נשבעתי נאם יהוה כי 13
לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
תהינה לחרבות עולם : שמועה שמעתי מאת יהוה 14
ועיר פגוים שלוח התקבצו וכאו עליה וקומו לפלחמה :
כי הנה קטן נתתיה בגוים בזוי באדם : תפלצתה השיא 15
אתך ודון לכה שכני בחגוי הפלע תפשי מרום גבעה
כי תגביה כגשר קנה משם אורידך נאם יהוה : והיתה 17
אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל
מכותה : כמה פכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה 18
לא יושב שם איש ולא יגור בה בן אדם : הנה בארזה 19
ועלה מאון הירדן אל נוה איתן כי ארביעה ארביצנו
מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי ועירני
ומי זוח רעה אשר יעמד לפני : לכן שמעו עצת יהוה 20
אשר יען אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישבני
תימן אס לוא יסתכום צעירי הצאן אס לא ישים עליהם

putida-
ne facta
96.

Edomxos :

terros.

נדה M m m m m 2 3 4 5 5 5 5 5

1 נדהם : מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף
 2 נשמע קולה : הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש בנפיו
 על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב
 3 אשה מצרה : לדמשק
 בושיה חמת וארפור כי שמעה רעה שמעו
 4 נמנו בים דאגה השמט לא יוכל : רפתה
 דמשק הפנתה לנוס ורטם החזיקה צרה וחבלים
 כה אחותה ביולדה : איך לא עזבה עיר תהלה קרית
 6 מושי : לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
 7 המלחמה ירמו בים ההוא נאם יהוה צבאות : והצתי
 אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדר :
 8 לקדר ולממלכות חצור אשר הפה
 נבוכדראצר מלך-בבל לה אמר יהוה קומו עלו אל-
 9 קדר ושדדו את בני-קדם : אהליהם וצאנם יקחו
 ידעוניהם וכל-כליהם וגמליהם ישאו להם והראו
 ל עליהם מגור מסקיב : נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי
 חצור נאם יהוה כי יעין עליכם נבוכדראצר מלך-בבל
 3 עצה וחשב עליהם מהשבה : קומו עלו אל-גוי שליו
 יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדר
 3 ישכנו : והיו גמליהם לבו והמוץ מקניהם לשלל וזרתים
 לכל-רוח קצוצי פאה ומפל-עבריו אביא את-אידם
 3 נאם יהוה : והיתה חצור למעון תנים שממה עד-עולם
 3 לא ישב שם איש ולא יגור בה בן-אדם : אשר
 היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל-עילם בראשית
 לה מלכות צדקיהו מלך יהודה לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות הנני שבר את-קשת עילם ראשית גבורתם :
 6 והכאתי אל-עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים
 וזרתים לכל הרוחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא-

thorot.

Syros :

Arabes :

Elamitas f. Perfas & Medos.

יתור ו' 28. v.

יבוא שם נדחי עולם: והחמתי את עולם לפני איביהם 37
 ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון
 אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את הרב עד כלותי
 אותם: ושמתו כסא בעולם והאבדתי משם מלך ושרים 38
 נאם יהוה: והיה באחרית הימים אשוב את שכנת
 עולם נאם יהוה: הרבר אשר רבר יהוה אל א
 בכל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: הגידו בגוים 2
 והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה
 בכל הביש כל חת מרדך הבישו עצפיה חתו גלוליה:
 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישיב את ארצה לשמה 3
 ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו בימים 4
 החמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל אל המה
 ובני יהודה יחדו הלוד ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם
 יבקשו ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אלי יהוה ה
 ברית עולם לא תשכח: צאן אבדות היה עמי 6
 רעיהם התעים הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו
 שכחו רבצם: כל מצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא 7
 נאשם תחרת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקור
 אבותיהם יהוה: נדו מתוך ככל ומארץ כשדים צאו 8
 והיו בעתודים לפני צאן: כי הנה אנכי מעיר ומעלה 9
 על ככל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם
 תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: והיתה י
 כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: כי 11
 תשמחו כי תעלו שסי נחלתי כי תפוש מעגלה רשא
 ותצהלו כאבדים: בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם 12
 הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: מקצת יהוה לא 13
 תשב והיתה שממה בלה כל עבר על ככל ישו ושרק
 על כל מפותיה: ערכו על ככל סביב כל דרכי גשת 14

CAP. J. L. In Chaldzo.

Iudaeorum reductio.

cum illorum exitio finali coniun&.

* herba-
ria

ידו M m m m m 3 ג ל ל ל ל ל

היוק v. 6. שבות ק. ibid. אשוב ק. v. 39. עולם ק. v. 36.
 ibid. תשמחו ק. v. 11. צאן ק. v. 8. שובבוס ק. ibid.
 ותצהלו ק. ibid. תפוש ק. ibid. תעלו ק.

יָדוּ אֵלֶיהָ אֶל-תַּחְמְלוּ אֶל-חַיִּין כִּי לַיהוָה חַטָּאתָהּ: הֲרִיעֵנו
 עֲלֵינוּ סִבִּיב נִתְּנָה יָדָהּ נָפְלוּ אֲשׁוּרֵיהֶם נְהָרְסוּ הוֹמוֹתֶיהָ
 כִּי נִקְמַת יְהוָה הוּא הִנְקַמוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂתָה עִשׂוֹלָהּ:
 16 כָּרְתוּ זֹרַע מִבְּבֶל וְתַפֵּשׂ מִגִּל בַּעֲת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב
 17 הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל-עַמּוֹ יִפְּנֵוּ וְאִישׁ לָאָרֶץ יִנוֹסוּ: שֹׁרֶה
 פּוֹזְרָה יִשְׂרָאֵל אַרְבֹּת הֲרִיחוּ הֲרָאֲשׁוּן אָכְלוּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר
 18 וְזֶה הָאֲחֵרוֹן עֲצְמוּ נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: לִכְן
 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִנִּי פֶקֶד אֶל-מֶלֶךְ
 בָּבֶל וְאֶל-אָרְצוֹ כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶל-מֶלֶךְ אֲשׁוּר:
 19 וְשִׁבְבַתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶל-נְוֵהוּ וְרִעֵה חֲפְרַמֶּל וְחַבְשָׁן
 כ וּבְהָר אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׁבַּע נַפְשׁוֹ: בְּיָמִים הָהֵם וּבַעַת
 הַזֹּאת נָאִם יְהוָה יִבְקֹשׂ אֶת-עַנְוֵי יִשְׂרָאֵל וְאִנְנוּ וְאֶת-
 חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצְאוּנָהּ כִּי אִסְלַח לְאִשֶׁר אֲשָׁאִיר:
 21 עַל-הָאָרֶץ מִדְּרִימִים עֲלָהּ עֲלֶיהָ וְאֶל-יוֹשְׁבֵי פְקוּד
 חֶרֶב וְהַחֲרָם אַחֲרֵיהֶם נָאִם יְהוָה וְעָשָׂה כִּכְל אֲשֶׁר
 22 צִוִּיתִיךָ: קוֹל מִלְחָמָה בְּאָרֶץ וְשֹׁבֵר גְּדוֹל: אֵיךְ נִגְדַע
 וַיִּשְׁבַּר פְּטִישׁ כָּל-הָאָרֶץ אֵיךְ הִיטָּה לְשִׁמְהָ בְּבָל בְּגוֹיִם:
 24 יִקְשְׁתִּי לָהּ וְגַם-נִלְכְּדָתָּ בְּבָל וְאֵת לֹא יִדְעַת נִמְצָאתָ
 כֹּה וְגַם-נִתְּפֹשֶׁת כִּי בַיְהוֹנָה הַתְּנָרִית: פִּתַח יְהוּדָה אֶת-
 אֹצְרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת-כָּל יְעָמּוֹ כִּי-מִלְאֲכָהּ הָיָא לְאֹדְנִי
 26 יְהוּדָה צְבָאוֹת בְּאָרֶץ כְּשָׂדִים: בְּאוֹלָהּ מִקֵּץ פִּתְחוּ
 מַאֲבָטֶיהָ סְלוֹה כְּמוֹ עֵרְמִים וְהַחֲרִימוּהָ אֶל-תְּהִי לָהּ
 27 שְׂאֵרִית: חֲרְבוּ כָל-פְּרִיָּה יִרְדּוּ לִטְבַח הוּי עֲלֵיהֶם כִּי בָא
 28 יוֹמָם עַת פָּקַדְתֶּם: קוֹל גַּסִּים וּפְלָטִים מְאֹרֶץ בָּבֶל
 לַחֲנִיד בְּצִיּוֹן אֶת-נִקְמַת יְהוָה אֶלְהוֹנוּ נִקְמַת חִיבְלוּ:
 29 הִשְׁמִיעוּ אֶל-בָּבֶל רִבִּים כֹּל-דְּרָכֶי קִשַׁת חַנּוּ עֲלֶיהָ
 סִבִּיב אֶל-יְהוָה פְּלִיטָה שְׁלֵמוֹלָה כַּפְּעֵלָה בְּבָל אֲשֶׁר
 עָשִׂתָּה עִשׂוֹלָהּ כִּי אֶל-יְהוָה יָדָהּ אֶל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 לִכְן

9 jaculamini

† fundamen-
ta c.

† Joel 4: 13.

† rebellio-
num

† horrea 6.

ילה קרי ולא כתיב. v. 29. אישיותיה קי v. 15.
 וְהַחֲרִימוּהָ אֶל-תְּהִי לָהּ מַאֲבָטֶיהָ סְלוֹה כְּמוֹ עֵרְמִים וְהַחֲרִימוּהָ אֶל-תְּהִי לָהּ

לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ירמו ל
 ביום ההוא נאם יהוה:
 31 הנני אליה זרון
 נאם ארני יהוה צבאות כי בא יומה עת פקדתיה ויכשל
 32 זרון ונפל ואין לא מקום והצתי אש בעריו ואכלה כל
 סביבתיו:
 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים
 בני ישראל ובני יהודה יחרו וכל שביהם החזיקו כם
 מאנו שלחם: גאלם חוק יהוה צבאות שמו ריב יריב
 34 את ריבם למען הרגיע את הארץ וחרגיו לישיב בכל:
 חרב על פשדים נאם יהוה ואל ישיב בכל ואל שריח לה
 ואל חכמיה: חרב אל הפדים ונאלו חרב אל גבוריה
 36 וחתו: חרב אל סוסיו ואל דרכו ואל כל הערב אשר
 37 בתוכה וחרו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזונו: חרב
 אל מימיה ויבשו כי ארץ פסילים היא ובאימים
 יתהללו: לכן ישבו ציים ארץ איום וישבו בה בנות
 39 יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור:
 במהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת
 שכניה נאם יהוה לא יושב שם איש ולא יגור בה
 בן אדם: הגה עם בא מצפון וגוי גדול
 41 ומלכים רפים יערו מירכתי ארץ: קשת וכידן יחזיקו
 42 אכזרי חמה ולא ירחמו קולם כיים יהמה ועל סוסים
 ירכבו ערוף פאיש למלחמה עליה ברת בכל: שמע
 43 מלך בכל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל
 ביולדה: הגה כארציה עלה מנאון הירדן אל נורה
 44 איתן כי ארבעה ארצם מעליה ומי בחור אליה אפקד
 כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני:
 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בכל ומחשבותיו מה
 אשר חשב אל ארץ פשדים אם לא יסחבום יעירי
 46 הצאן אם לא ישם עליהם נוח: מקול נתפשה בכל
 נרעשה

*24. delatelo cor forbi/et/da
 mura sus rilaan yomda dnt,
 hile l'elzabab l'aba f'au/lay
 cornt. ul quif'ave f'acial ha
 nam, ul ab'onea f'acial ha
 b'at'ang Babel.*

*Jer. 44
 25*

אריצם ק' 44. v

CAP. 57. LI.
Descriptio
hostium, iter,
aduentus &
occupatio
Babylonis.

א נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: כה אמר

יהוה הנני מעיר על-בבל ואל-ישבי לב קמי רוח

2 משחית: ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את-ארצה

3 כי-היו עליה מסביב ביום רעה: אל-ידרף ידרף הדרה

קשתו ואל-יתעל בסריגו ואל-תחמלו אל-בחריה

4 החרימו כל-צבאה: ונפלו חללים בארץ בשדים

ח ומדקרים בחוצותיה: כי לא-אלמן ישראל ויהודה

מאלהיו מיהודה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש

6 ישראל: נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל-תדמו

בעונה כי-עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה:

7 כוס-זהב בבל ביד-יהוה משפרת כל-הארץ מינה

8 שתו גוים על-כן יתהללו גוים: פתאם נפלה בבל

ותשבר חילילו עליה קחו צריל למכאובה אולי תרפא:

9 רפאנו את-בבל ולא נרפתה עזבוה ונלה איש לארצו

י כי-נגע אל-השמים משפטה ונשא עד-שחקים: הוציא

יחזקאל את-צדקתינו באו ונספרה בציון את-מעשה יהוה

יחזקאל: הברו חצצים מלאו השלטים העיר יהוה את-

רוח מלכי מדי כי-על-בבל מומתו להשחיתה כי-נקמת

יחזקאל היא נקמת היכלו: אל-חומת בבל שארנס

החזיקו המשמר הקימו שמרים הקינו הארבים כי-נסו

יחזקאל נסע-עשה את אשר-דבר אל-ישבי בבל:

יחזקאל על-מים רבים רפת אוצרת בא קצה אמת

יחזקאל: נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם-מלאתי אדם

יחזקאל כילק ועני עליה הדר: עשה ארץ בלחו מכין

יחזקאל תבל בחקמתו ובתכונתו נטה שמים: לקול תתו המון

יחזקאל מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר

יחזקאל עשה ויוצא רוח מאזרתיו: נבער כל-אדם מדעת

יחזקאל הביש כל-צרה מפסל כי שקר נסבו ולא רוח בם:

הבל

† venti-
latores

† 45: 4.

† orbis

*6. fugite de medio Babel, et de
tella sui non recipite auxilium
nam qui ex Babel fugerit in
castris eius non recipiet
auxilium. Apud 61: 24. et
unde dicitur: Babel cecidit.*

*10. Dicitur: Babel in po-
tente sua, et manu orbem
in sapientia sua, et in in-
telligence sua extendit
caelos.*

*17. Dicitur: Dicitur in po-
tente aqua et in calore,
et aliquid quod non recipit
auxilium ab extrinsecis: et
quia ad pluviam facit, et
conversus verba de Babel
Suij.*

Excidii certi-
tudo & au-
tor.

v. 3. כתיב ולא קרד. v. 13. שוכנת ק

7:15. 18 קבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: לא-
19 כאלה חלק יעקוב פי יוצר הכל הוא ושבת נחלתו
יהיה צבאות שמו:

9 mal- 1 מפין אתה לי כלי מלחמה ונפצתי כה גוים והשחתי כ
leus. 2 כה ממלכות: ונפצתי כה סוס ורכבו ונפצתי כה רכב
3 ורכבו: ונפצתי כה איש ואשה ונפצתי כה זקן ונער
4 ונפצתי כה בחור ובתולה: ונפצתי כה רעה ועדרו
5 ונפצתי כה אבר וצמדו ונפצתי כה פחות וסננים:
6 ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם
7 אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה:

הנני אליה הר המשחית נאם יהוה המשחית כה
את כל הארץ ונשיתי ארתי ידי עליה וגלגלתי מן
הסלעים ונמתיה לתר שרפה: ולא יקחו ממך אבן

2 6 לפנה ואבן למסרות כי שממות עולם תהיה נאם-
9 funda- 7 יהוה: שאוגם בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה
menta. 8 גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו

7 princi- 2 8 עליה מפסר העלוסים כילק סמר: קדשו עליה גוים
pcm, 9 את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סנניה ואת כל-
Nah. 3: 29 ארץ משלתו: ותדעש הארץ ותחל כי כמה על-
27. 30 ככל מחשבות יהוה לשום את ארץ ככל לשמה מאן

31 וישבו: חדלו גבורי ככל להלחם ישבו במצודות נשתה ל
גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:
32 כן לקראת בן ירוץ ומגיד לקראת מגיד לחגיד למלך

3 2 ככל כי נלכדה עירו מקצה: והמעברות נתפשו ואת
האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו:
33 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת

34 ככל כגון עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר
לה: אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך ככל הציגנו כלי

ריק מ מ מ מ מ Nnnnn ריק
יהצגני ק' ib. הממעי ק' ib. אכלנו ק' v. 34. מלא v. 29.

לה ריק בלענו כתיבין מלא כרשו מעדני הדיחניו : חמסי

† ventrem s.
† dispulit mc.

ושארי על-בבל תאמר ישבת ציון ודמי אלי ישיבי
36 כשדים תאמר ירושלים : לכן כה אמר יהוה

הנני רב ארזיבך ונבמתי ארתי נקמתך והחרבתני
37 את ימיה והובשתי את מקורה : והיתה בבל לגלים

38 מעון תנים שמה ושקה מאין יושב : יחדו כפפרים
39 ישאנו נערו כגורי אריות : בחמס אשית את משתייהם

† rugitum
edent
† catuli

והשפרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
40 יהוה : אורידם ככרים לטבח כאילים עם עתודים : איה

נלכדה ששך ותתפש תהלת כל-הארץ איה היתה
41 לשמה בכל בנאים : עלה על-בבל הים בהמון גליו

42 נכסתה : היו עליה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא-
43 יושב בהן כל-איש ולא יעבר בהן בן-אדם : ופקדתי

† PL 52:6.

על-בל בבבל והצאתי את-בלעו מפיו ולא ינהרו אליו
מה עוד גוים גם-הומת בכל נפלה : צאו מתוכה עמי ומלטו

44 איש ארתי נפשו מחרון אף יהוה : ופן ירה לנכבס
ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה

ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ משל על-משל :
45 לכן הנה ימים באים ופקדתי על-פסילי בבל וכל-

46 ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה : ורננו על-
בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא-לה

47 השודדים נאם יהוה : גם-בבל לגל חללי ישראל גם-
ג לבבל נפלו חללי כל-הארץ : פלטים מהרס הלכו אל-

48 תעמדו וזכרו מרחוק את יהוה וירושלים תעלה על-
51 לבבכם : בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלימה פנינו

כי באו זרים על-מקדשי בית-יהוה :
52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על-

53 פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל : כי תעלה בבל
השמים

והדיחני ק' ibid. בלעני ק' 34.

¶ Mini-
vefit,
Jef. 22
20.

השמים וכי תבצר מדום עזה מאתי יבאו שרדים לה
 נאם יהוה: קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים 54
 כי שרד יהוה את-בבל ואבד ממנה קול גדול והמונה
 גליהם במים רבים נתן שאון קולם: כי בא עליה על- 56
 בבלי שורד ונלכדו גבוריה חמתה קשתותם כי אל
 גמלות יהוה שלם ישלם: זה שכרתי שריה וחכמיה 57
 פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת-עולם ולא יקיצו
 נאם-המלך יהוה צבאות שמו: כה-אמר 58
 יהוה צבאות המורה בכל הרחבה ערער מתערער
 ושעריה חנבקים באש יצתו ויגעו עמים ברי-דיק
 ולאמים בדי-אש ויעפו:

¶ et ex-
tendo
everten-
tur.
¶ pro,
Job. 39:
25.

הדבר אשר-צוה: ירמיהו הנביא את-שריה בירמיה 59
 בן-מחסה בלכתו את-צדקיהו מלך-יהודה בכל בשנת
 הרבעית למלכו ושריה שר-מנוחה: ויכתב ירמיהו 60
 את-כל הרעה אשר-תבוא אל-בבל אל-ספר אחר את
 כל-הדברים האלה הכתבים אל-בבל: ויאמר ירמיהו 61
 אל-שריה כבאה בכל וראית וקראת את-כל-הדברים
 האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל-המקום הזה 62
 להכריתו לבלתי היות-בו יושב למאדם ועד-בהמה
 כי-שמעות עולם תהיה: והיה ככלתה לקרא את- 63
 הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל-תוך פרת:
 ואמרת ככה תשקע בכל ולא-תקום מפני הרעה 64
 אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד-הנה דברי ירמיהו

Prophetia
hac scripta
Babylonem
mittitur, ibi
praelenda,
& post de-
mergenda.

בן-עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו א
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אפיו המיטל
 בתירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה בכל אשר- 2
 עשה יהויקים: כי על-אף יהוה היתח בירושלם ויהודה 3
 עד-השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך 4
 מ מ מ מ מ 2 נחנח בכל

CAP. נב
LII.
Ansephal-
zosis histo-
rix Zedeiaz,
exc. dii He-
rosol. & ca-
ptiuitatis
populi.

הכונתל ק' I. פתח באתנח. v. 58.

4 כבל : ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש
 העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל
 הוא וכל חילו על ירושלם ויחגו עליה ויבנו עליה דין
 ה סביב : ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה
 6 למלך צדקיהו : בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק
 7 הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ : ותבקע העיר
 וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך
 8 שער בין החמטים אשר על גן המלך וכשדים על
 העיר סביב וילכו דרך הערבה : וירדפו חיל כשדים
 אחרי המלך וישגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל
 9 חילו נפצו מעליו : ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל
 מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים :
 וישתט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל
 11 שרי יהודה שחט ברבלתה : ואת עני צדקיהו עור
 ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בכלה ויתנהו
 12 בבית הפקדת עד יום מותו : ובחדש החמישי
 בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
 נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראצן רב טבחים עמד
 13 לפני מלך בבל בירושלם : וישרף את בית יהודה ואת
 בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול
 14 שרף באש : ואת כל חומת ירושלם סביב נתצו כל
 15 חיל כשדים אשר את רב טבחים : ומדלות העם ואת
 יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
 16 אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוכדראצן רב
 טבחים : ומדלות הארץ השאיר נבוכדראצן רב טבחים
 17 לכרמים וליגבים : ואת עמודי הנחשת אשר לבית
 יהודה ואת המכנזות ואתים הנחשת אשר בבית יהודה
 18 שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בכלה : ואת
 הסרות

בית ק' v. 11.

f multitudinis (turba numeritia)
 f. Reg. 25: 22.

הסרות ואת העלים ואת המזמרות ואת המזרקת
 ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם
 לקחו: ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות 19
 ואת הסירות ואת המנורות ואת הכפות ואת
 המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב
 טבחים: העמודים שנים היס האחד והבקר שנים עשר כ
 נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה
 לבית יהוה לאהיה משקל לנחשתם כל הכלים
 האלה: והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד 21
 האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע
 אצבעות נכוב: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת 22
 האחר חמש אמות ושבעה רמונים על הכותרת
 סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ויהיו 23
 הרמנים תשעים ושישה רוחה כל הרמנים מאה על
 השבעה סביב: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש 24
 ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: ומן כה
 העיר לקח כרים אחר אשר היה פקיד: על אנשי
 המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר
 נמצאו בעיר ואת ספר עור הצבא המצבא את עם
 הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר:
 ויקח אותם נבוכדראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך 26
 בבל ובלתח: ויבא אותם מלך בבל וימחם ברבלה 27
 בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: זה העם אשר 28
 הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
 ועשרים ושלשה: בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר 29
 מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:
 בשנה שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוכדראדן ל
 רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה
 כל ממממ 3 Nnnnn

capfluorum
numerus.

v. 28. פתח בסף. v. 24. קומת ק. v. 21. אחר ק. v. 20. פתח באתנה.

Jeconiaz re-
stitutio.

3 ז כל נפש ארבעת אלפים ויש מאות : ויהי
 בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
 עשר חדש בעשרים וחמשה להדיש נשא אויל מרדך
 מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה
 3 2 137-4 ויצא אתו מפית הכלי' : וידבר אתו טבות ויתן את-
 3 3 כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אשר אתו בכבל : ושנה
 את בנדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו :
 3 4 וארחלו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר
 יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו :

חייו ק' 33. המלכים ק' 32. הכלוא ק' 31.

חוק ונתחוק

n. Sam. 1012a.

סכום הפסוקים של ירמיהו אלה ושלש מאות וששים
 וחמשה וכל אנשיה גברים סימן וחציו ויאמר
 חנניה וסדריו אחד ושלשים לא איש אל ויכזב סימן :

a) Jof. 10:2. b) cap. 28:11. c) Num. 23:19.

וידר

v. 1. v. 2. v. 3. v. 4. v. 5. v. 6. v. 7. v. 8. v. 9. v. 10. v. 11. v. 12. v. 13. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52.